

par kommer med, nemlig Stang-Wolff og Westlund. Det siste vi har hørt er at paret får komme med hvis det kan skaffes penger i Skien. Som kjent er paret første reservepar.

I dameklassen er det en mengde intriger og spetakkel (det er ingen grunn til å skjule det, men vi skal ikke ta noe standpunkt, bare nevne saken). Fruene Bergh—Wego og Angell—Haraldsen er klare, men det siste paret er slett ikke klart. Det blir sannsynligvis enten fru Killengren—frk. Dillerud eller fru Farup—fru Herseth, men vi tør ikke på noenting.

"Svensk Radiotjänst" har regelmessig hatt bridge på programmet i denne sesongen. Det har vært en halvtimes utsendelse hver gang, med spill som er spilt ved et eller to bord. Hver spiller sitter i et studio for seg selv, og forklarer sine meldinger og sin spillemåte.

Det hele har vært meget vellykket. Det synes visst Radiotjänst også, for det siste programmet i sesongen var utvidet til en hel time.

Tenk når vi også kommer så langt at vi kan sitte en hel time og lytte til bridge i radio.

Svenskene har for resten også en del annet nytt på programmet, det er nettopp stiftet et eget forbund for bedriftsbridge. Det er holdt en stor landsturnering med deltagelse fra Göteborg, Stockholm, Malmö og Borås.

Også der ligger svenskene også et hestehode foran oss for øyeblikket. Narvesen begynte så godt her hjemme etter krigen, men vi kan selvfølgelig ikke forlange at ett privat firma skal bære koste det hele i all fremtid, og når Narvesen ikke ville mer ble det helt slutt.

Vestfold Bridgekrets arrangerer sin sommerturnering i år igjen, to dagers turnering på Aasgaarden Turisthotell med deltagelse av inntil 64 par i en pulje. Såvidt vi vet er tidspunktet omkring 12. august. Interesserte kan melde seg til Lorentz Strand, c/o kjøbm. Gulli, Tønsberg.

Som vi fortalte i februarnummeret arrangerte den svenske Mjölby Bridgeklubb verdens første turnering med frie

Tidligere Norgesmestre:

- 1936 Bergens BK
- 1937 Forcingklubben, Oslo
- 1938 Astra, Oslo
- 1939 Astra, Oslo
- 1940 Singelton, Oslo
- 1941 Larvik BK
- 1942 Astra, Oslo
- 1943 Blommenholm BK, Oslo*)
- 1944—45 ikke arrangert
- 1946 Sinsen, Oslo
- 1947 Astra, Oslo
- 1948 Sinsen, Oslo

*) Utslagsrundene spilt i 1943, finalen i 1945.

JUNIORBRIDGE

(Forts. fra s. 165)

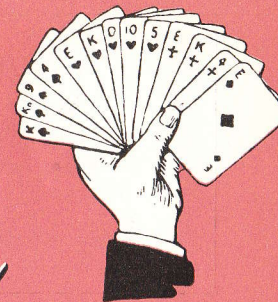
men Øst stakk over bordets tier med esset. Han fant ingen bedre fortsettelse enn ruter, jeg stakk med esset og la en kløver på bordet. Nå fikk jeg lyst til å lure Vest litt, og derfor kom hjertes knekt fra meg. Han la øyeblikkelig lian, han trodde jeg plaserte kongen hos Øst og jeg kunne rolig stikke over med damen og innkassere mine sparstikk. På den siste sparsen ble begge motstanderne nemlig skvist, og intet kunne hindre meg i å få fem trekk og en desidert topp.

Nei, det er nok ikke bare alderen som teller i bridge heller. Man kan ha glede av sin kjære hobby selv om man bare såvidt har passert konfirmasjonsalderen.

meldinger, det vil si full rett til å melde som man ønsker uten å fortelle noenting til motparten. Turneringen ble en success, og nå har Sinsen Bridgeklubb bestemt seg til å ta opp idéen her hjemme, foreløbig ved noen enkle aftenturneringer i sommermånedene. Forutsetningen er at forbundstyret gir sin tillatelse.

Det er adgang til å bli med for hvem som helst, så lenge plassen tillater det. Interesserte kan få nøyere beskjed hos Sinsen Bridgeklubbs formann, Nils Ringen, Sinsen Optikk, Oslo.

Bridgejournalen

Nr 5 5. juni
1949 - 1. årgang

I dette nummer:

Bridgejournalen og Norsk Bridgemagasin	146
Astra mester for femte gang Rolf Bøe	147
Engelsk bridge på nært hold Eric Jannersten	154
Bløffmeldinger Rolf Bøe	158
Europaberegningen i praksis Bjørn Larsen	160
Taktisk spill H. W. Filarski	162
Juniorbridge Chris M. F. Brække ..	164
Pjølter og vårfantasi Einar Werner	166
Eksamensprøven	168
Harveykonvensjonen	172
Mesterløseren	173
Fra Nord til Syd	176
Siden Sist	179

Pris kr. 1.50

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Eugeniegate 1, Oslo

Telefon 460291

Postgiro 13429

Abonnementpris 1949 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Bridgejournalen og Norsk Bridgemagasin

Jeg har svært liten lyst til å drive polemikk, og jeg tror heller ikke at leserne er noe særlig begeistret. Et bridgetidsskrift skal inneholde stoff om bridge, og helst ingenting annet.

På tross av at jeg har tenkt å holde mitt blad fri for den slags journalistikk regner jeg det nødvendig å komme med et svar til Norsk Bridgemagasin. Jeg ber om unnskyldning for at jeg beslaglegger spalteplass for dette, men jeg tror nok de leserne som har sett NBM:s utgivelser vil forstå at jeg er temmelig utfordret.

Det siste jeg har gjort er aldeles fryktelig, ifølge NBM. Jeg har sendt ut et sirkulære for å få kommisjonærer til Bridgejournalen, og har tilbudt et års gratis abonnement for å skaffe fem abonnenter. Samtidig har jeg foreslått for klubbene å bruke Bridgejournalen som premie, og har tilbudt årgangen for ti kroner, under forutsetning av at det utdeles seks slike premier. De vil se at det er det samme tilbudet som går igjen, et gratisabonnement for å tegne fem abonnenter. Dette innebærer 20 % provisjon, hvilket må ansees å være normalt vederlag.

Jeg kan ikke finne noe galt i dette, men ifølge NBM er det helt fryktelig. Det er selvfølgelig noe ganske annet når NBM i nesten hvert eneste nummer har store annonser etter kommisjonærer, som tilbys "meget gunstige betingelser". Jeg har ikke spionert, så jeg vet ikke hva de gunstige betingelsene går ut på, men man skal ha dårlig merkan-til sans for å påstå at en provisjon under 20 % kan kalles meget gunstig.

NBM har levet høyt på påstanden om at Bridgejournalen er svensk. Forholdet er at den eies av meg, men at den foreløbig blir trykt i Sverige, med Norges Banks tillatelse. Det er flere grunner for det, dels har det ikke vært

mulig for meg å finne et norsk trykkeri som har villet påta seg å trykke Bridgejournalen helt regelmessig, med det utstyret jeg ønsker, og dels byr samarbeidet med det svenske Bridgetidningen på store tekniske fordeler.

Ifølge svensk lov skal enhver publikasjon som trykkes der ha en ansvarlig utgiver, som skal være innvåner av riket (Sverige). Han skal være ansvarlig ovenfor de svenske myndigheter hvis publikasjonen offentliggjør noe som strider mot gjeldende lov om trykkekfrhet. Derfor må jeg ha en svenske som ansvarlig utgiver sålenge bladet blir trykt i Sverige.

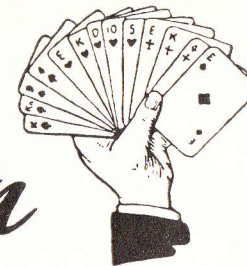
Det er imidlertid alt Jannersten har med Bridgejournalen å gjøre, bortsett fra at vi har en avtale om utveksling av stoff. At NBM ikke liker det heller kan jeg virkelig ikke ta hensyn til.

Grunnen til at Norsk Bridgemagasin forfølger Bridgejournalen så iherdig er ikke vanskelig å se for en som kjenner forholdene. Norsk Bridgemagasin eies og gis ut av en privatmann, Josef Hanche, som ikke selv spiller bridge. Norsk Bridgeforbund har bare hatt en løs forbindelse med NBM, forbundet har for eksempel aldri fått fem øre av overskuddet. Forlaget har derimot tjent godt, spesielt fordi det på grunn av manglende konkurranse har vært mulig å gi ut et blad med få sider og billig krisepapir. Nå når Bridgejournalen er kommet er det plutselig blitt bedre både med papiret og sidene, uten at det har vært annonsert på forhånd. Det går ut over fortjenesten, og derfor er det en selvfølge at NBM ønsker Bridgejournalen dit pepperen gror, slik at gamle tider med billig papir og god fortjeneste igjen kan inntreffe.

Derfor passer det godt inn i NBM:s kram å slå på de patriotiske strengene og beskyldne en utlending for mindre reell forretningsmetode, tiltross for at vedkommende utlending for eksempel ikke engang har ant at det nevnte sirkulæret har kommet ut. Sirkulæret var signert, og det hadde vært bedre å rette skytset mot den som signerte det, nemlig meg. Og jeg har ingen følelse av å ha gjort noe galt, det eneste jeg har gjort er å by bridgespillerne et godt magasin.

Det er sannsynlig at det nå kommer et langt svar i neste nummer av NBM. Jeg akter imidlertid ikke å svare en gang til uten at det blir tvingende nødvendig. NBM kan så gjerne få monopol på edder og galde, så skriver Bridgejournalen imens om bridge. *Rolf Bøe.*

Bridgejournalen

Nr. 5

5. JUNI 1949

1. årgang

Astra mester for femte gang

Grand et matchpoeng fra seiren

Arets Norgesmesterskapsfinale ble den mest dramatiske som noengang er blitt avvirket. Grand Alesund viste seg å være et hyperfarlig lag som bød Astra kamp helt til siste spill, etter å ha ledet praktisk talt gjennom hele turneringen. Astra startet svakt, men arbeidet seg etterhvert opp på annenplass, og da Grand og Astra møttes i siste runde var stillingen den at Astra måtte vinne kampen for å bli mester, mens Grand kunne nøye seg med uavgjort. Som kjent skal det minst fem poeng til for å få sier, og Astra klarte å sikre seg nøyaktig disse fem poengene, hverken mer eller mindre. Et eneste overstikk et eller annet sted i den siste kampen kunne ha gitt oss en annen mester.

Vi har laget et referat som er skrevet etter hver runde, slik at leseren kanskje kan føle den samme spenningen som spillerne og tilskuerne følte i de hektiske dagene.

Onsdag

Det er som vanlig stor spenning foran Norgesmesterskapets første finalerunde. Man vet likesom ikke hvordan de forskjellige lagene vil arte seg. Astra er nok favoritt hos de fleste, men det er overraskende å se at klubben ikke stiller med Robert Larssen. Det er første gang et Astralag stiller til en Norgesmesterskapsfinale uten ham. Halle kan heller ikke spille hele tiden, på grunn av privat arbeide.

Nestfavoritt er vel OHF, som har fått et par nye spillere inn på laget. Det er ikke noen småkarer forsterkningen gjelder, både Teddy Knudtzon og Sv. Michelsen er førsteklases spillere.

De øvrige lagene er mer eller mindre outsiderlag, men vi har erfaring fra før at de må regnes med. Særlig er man spent på å se Tromsø i aksjon, det er første gang et lag så langt nordfra er med. Vi vet det spilles god bridge i Nord-Norge, men det skorter kanskje på rutinen i slike oppgjør? Skjønt, bridge i Nord-Norge er vanligvis en kondisjonsprøve, så man kan aldri vite.

Astra er i finalen for åttende gang, OHF for syvende gang, Grand for annen gang. De øvrige er debutanter. Thor er dog en gang arbeidermester, men har aldri vært i Norsk Bridgeforbunds finale.

Regien er den samme som vanlig i våre storturneringer. Klokken har passert elleve, innledningstalen er gjort, og turneringslederen, K. F. Dawes, har truet med død og fordervelse hvis ikke alle uregelmessigheter blir rapportert. Assistentene og materiellet er på plass, tilskuerne sitter rundt bordene. Delta-gjerne kan sette seg, spillet kan begynne.

1. runde

Sansasjonene begynte allerede i første runde. Det gikk ikke særlig godt for Astra mot Notodden i det åpne rummet, og ved halvtid viste det seg at Notodden ledet med hele 27-8. En del av ledelsen ble tatt igjen i annen halvrunde, men en klar Notoddenseier kunne ikke hindres.

Fire smilende Norgesmestre, fotografert rett etter at resultatet i kampen mot Grand var kjent. Fra venstre Andreas Schröder-Nielsen, Leif Falck-Pedersen, Edward Bundi og Leif Christiansen. Den femte Norgesmesteren, Rannik Halle, var ikke tilstede da bildet ble tatt.

OHF ledet med 28—16 mot Thor etter første halvrunde. En av OHF's spillere gikk hjem etter denne halvrunderen, men kom tilbake i god tid før annen runde og spurte hvor stor seiren ble. Til sin store forskrekkelse fikk han høre at det var blitt uavgjort. Tromsø hadde en knapp ledelse på Grand ved pausen, men tapte annen halvrunde stort. Norrøna ledet over Raufoss ved halvtid og øket forspranget siden.

Resultatene i 1. runde:

Grand—Tromsø	45—29
Notodden—Astra	42—31
Norrøna—Raufoss	55—29
OHF—Thor (uavgj)	49—45

2. runde

Tromsø sto for sensasjonen i annen runde, idet laget ledet med 25—20 mot OHF ved pause. Annen halvrunde var temmelig jevn en lang stund, inntil det kom et spill hvor OHF tjente 8 ep. Dermed var slaget avgjort, og OHF forlot bordene med en knapp seier. Forøvrig skjedde alt som kunne bidra til å gjøre stillingen jevnere. Thor slo Norrøna etter knapp ledelse ved pause. Notodden tok ledelsen med 27—16 mot Grand, men Grand tok igjen alt sammen i annen halvrunde og fikk uavgjort med et poengs overvekt. Astra spilte "den første jumbofinalen" mot Raufoss, men denne gangen ble det ikke noen sensasjon. Første halvrunde ble vunnet med 35—24, og annen for sikkerhets skyld med 19—3.

Resultatene i annen runde:

OHF—Tromsø	45—40
Thor—Norrøna	48—21
Astra—Raufoss	54—27
Grand—Notodden (uavgj)	39—38

Etter den første dagens kamper er dermed stillingen:

1. Thor	3	93—70
2. Grand	3	84—67
3. Notodden	3	80—70
4. OHF	3	94—85
5. Astra	2	85—69
6. Norrøna	2	76—77
7. Tromsø	0	69—90
8. Raufoss	0	56—109

Stillingen er med andre ord så jevn at alt kan skje imorgen, bare et poeng skiller de seks beste. Annen runde har vært en ønskerunde for favorittene Astra og OHF, idet alle de tre lagene som vant i første runde avga poeng. Posisjonen er slett ikke dårlig, men en annen sak er at ingen av favorittlagene har overbevist hittil.

3. runde

Tromsø, som hittil hadde vært uten poeng, kom godt igang mot Notodden, ledet klart ved pause, og øket i annen omgang. Grand overtok lederplassen ved å slå Raufoss. Første omgang gikk stort til Grand (26—10), men i annen omgang plukket Raufoss inn det ene poenget etter det andre. Det ble dog ikke nok, Grand vant med 6 ep. Astra

Rannik Halle, den femte Norgesmesteren, som på grund av private gjøremål bare kunne spille en del av finalen (men som har spilt alle utslagskampene for sin klubb).

spilte seg opp til annenplassen ved å vinne klart over lederklubben Thor, halvtid 23—4. Sensasjonen var att Norrøna viste seg så klart bedre enn OHF, pen ledelse etter første halvrunde, og økning i annen. Eller kanskje ikke OHF er så gode som vi har trodd på forhånd? Vi får se i neste kamp, mot Astra.

Resultatene i tredje runde ble:

Tromsø—Notodden	51—37
Grand—Raufoss	49—43
Astra—Thor	44—18
Norrøna—OHF	58—43

Stillingen:

1. Grand	5	112—110
2. Astra	4	129—87
3. Norrøna	4	134—120
4. Thor	3	111—114
5. Notodden	3	117—121
6. OHF	3	137—143
7. Tromsø	2	120—127
8. Raufoss	0	99—158

4. runde

Oppgjøret mellom Osloklubbene Astra og OHF var imøtesatt med stor spenning. I første runde kunne rapporter fra begge bord fortelle at OHF ledet klart, men ved sammenligningen viste det seg at det var Astra som lå best med 22—17. Annen runde gikk også til Astra, med stor margin, dermed var seiren klar. Samtidig vant Grand over Thor, etter å ha ledet med 23—17 ved halvtid. Tromsø har begynt å vise at det bare var tilfeldigheter at laget startet så dårlig, nå ble det storseier over Norrøna etter omgangsresultat 26—9. Endelig vant Notodden klart over Raufoss.

Resultatene ble:

Tromsø—Norrøna	60—29
Astra—OHF	47—28
Grand—Thor	51—41
Notodden—Raufoss	59—21

LAGSAMMENSETNINGEN

Grand, Alesund: H. P. Dahlen, H. Giørtz, J. Peterson, L. Vegsund, J. Hellevik.

Tromsø Bridgeklubb: R. Brandeggen, H. Brox, H. Johannesen, H. Stelander.

Notodden Bridgeklubb: S. Borgeresen, Th. Lia, H. Næss, B. Østdahl, E. Østvik.

Raufoss Bridgeklubb: E. Andersson, Aaage Hvam, R. Olsen, K. Pettersen, S. Østlien.

Norrøna, Strømmen: R. Brattevold, Sv. Hansen, O. Myrseth, R. Myrseth, K. Thoresen.

Astra, Oslo: E. Bundi, L. Christiansen, L. Falck-Pedersen, R. Halle, A. Schröder-Nielsen.

Oslo Handelstands Forenings Bridgeklubb: Roar Fjeld, Teddy Knudtson, A. Lenning, Sv. Michelsen, N. M. Nielsen.

Thor, Oslo: Sv. Andersen, Arne Anthonen, P. Arevoll, Edm. Dokka, K. Grønset.

Stillingen:

1. Grand	7	184—151
2. Astra	6	176—115
3. Notodden	5	176—142
4. Tromsø	4	180—157
5. Norrøna	4	163—180
6. Thor	3	152—165
7. OHF	3	165—190
8. Raufoss	0	120—217

Grand holder altså fortsatt ledelsen, men Astra er fremdeles "på hjul", og Notodden er heller ikke langt unna. Oppgjøret mellom Grand og Astra kommer først i siste runde, men først skal det spilles to kamper imorgen. Når de er over er det ikke sikkert det er noen spenning i kampen mellom Astra og Grand idet- heletatt.

Forøvrig er stillingen ikke det grunn avklaret. Det er fremdeles bare to poeng mellom nummer en og nummer seks, og for så vidt ingenting iverien for at hvilken som helst av disse seks kan vinne.

5. runde

Astra hadde hittil ikke gjort seg særlig bemerket i dette mesterskapet — det var noe tafatt over laget de første rundene, og man hadde likesom på følelsen at knock-outen mot Notodden når som helst kunne genta seg. Idag møtte laget imidlertid med den gamle kampånden, og alle spillerne gikk inn for resultatet

med den vanlige Astraglod. Norrøna var den første som fikk føle hva det ville si, det ble 28—16 i første omgang og 32—5 i annen.

Grand bet imidlertid også fortsatt godt fra seg. Tilskuerne og motstanderne regnet med at laget ikke kunne holde gjennom hele finalen. All erfaring fra før viser at det er fire meget lange dager for et lag som ikke er mer rutinert enn Grand. Men foreløbig iallfall holdt Grand glimrende, det ble pen seier over OHF etter ledelse 25—16 ved pause.

I ly av disse to storkampene kjempet de andre lagene. Tromsø fikk en stor ledelse mot Raufoss, 31—12, men den siste kom igjen i annen omgang, og da regnskapet ble gjort opp var det ikke mer enn såvidt båten bar for Tromsø. Notodden fikk stor ledelse mot Thor, 22—6, Thor tok igjen en god del men kunne ikke true seiren.

Resultatene i 5. runde:

Tromsø—Raufoss	42—37
Notodden—Thor	34—24
Grand—OHF	45—23
Astra—Norrøna	60—21

Stillingen:

1. Grand	9	230—147
2. Astra	8	236—136
3. Notodden	7	210—166
4. Tromsø	6	222—166
5. Norrøna	4	184—240
6. Thor	3	176—199
7. OHF	3	188—236
8. Raufoss	0	157—259

Medmindre noe helt uforutsett dukker opp blir kampen i siste runde mellom Astra og Grand helt avgjørende. Notodden er nærmest til en tredjeplass, men kan true annenplassen også. Sjette runde ser ut til å bli en "avslapningsrunde", hvor man kan hvile seg før det store slaget.

6. runde

Astra kom med de store kanonene for alvor, og uten at Tromsø spilte svakt ble seiren voldsomt stor. Halvrundens resultat var 39—14. Astra hadde tydeligvis bestemt seg for å få så mange matchpoeng som mulig, det kunne ha interesse hvis Grand spilte uavgjort i denne runden. Det ble det imidlertid ikke noe av, Grand sikret seg en klar ledelse i første omgang (27—14) og selv om Norrøna knappet inn en del i annen, rakk det til klar seier. Notodden tapte for OHF etter å ha ligget under med 14—26 ved pause. Derved blir det kamp

om tredjepremien også, rent teoretisk skulle fire lag ha sjansen. Thor slo Raufoss etter jevn førsteomgang.

Resultatene i 6. runde:

Astra—Tromsø	78—32
Grand—Norrøna	44—33
OHF—Notodden	51—43
Thor—Raufoss	54—30

Dermed er stillingen før slutttrunden:

1. Grand	11	274—207
2. Astra	10	314—168
3. Notodden	7	253—217
4. Tromsø	6	254—271
5. Thor	5	230—229
6. OHF	5	239—279
7. Norrøna	4	217—284
8. Raufoss	0	187—313

Spenningen før siste runde er meget stor. De fleste holder på Astra, det har vist seg gang på gang at laget har en egen evne til å samle seg nettopp i en slik avgjørende kamp. Grand har imidlertid vist meget lovende takter, og så sant nervene holder kan det bli en kamp av de store.

7. runde

Det var stor spenning da Astra og Grand tok plass til den avgjørende dysten. Kampen begynte kl. 9.30, og så tidlig var det selvfølgelig ikke mange tilskuere. Men de seg inn etterhvert, og på slutten av kampen var det omtrent umulig for en nykommer å få en titt ned i heksegryten, selv om han sto oppe på alt han kunne finne.

Som vanlig i slike avgjørende kamper er det bitter fight man får se, og ikke fint spill. Det er bare om å gjøre å havne i en god kontrakt og ta stikkene sine, det laget som gjør minst feil vinner. Første omgang ble stygg i det åpne rummet. Astra brant to slemmer, og Grand gikk et par ganger unodig 800 i bet. Da spillerne fra det lukkede rummet kom for å sammenligne viste det seg at Astra ledet med 21—13, altså åtte poeng. Dermed kunne Astra tillate seg å gi motparten tre poeng i annen runde, men ikke mer.

Annen runde ble jevn ved begge bord. Det var derfor stor spenning for utregningen. Da Astrapillerne kom sammen, og begge parene mente de lå en tanke under motparten, var det ikke fritt for at de alle var litt bleke om nebbet. Utregningen viste at Grand hadde fått de tre poengene Astra hadde råd til å gi fra seg, men ikke det fjerde poenget som ville gjort klubben til mester.

Det var ingen som interesserte seg for hva som skjedde ved de andre bordene, tiltross for at Notodden hadde en spennende kamp for å berge tredjeplassen. Norrøna ledet med 26—17 etter første runde, og da Notodden måtte ha uavgjort kamp for å få tredjeplassen vil det si at laget måtte ta igjen fem poeng. Notodden fikk sine fem poeng, men ikke et eneste poeng til heller. Tromsø var også interessert i tredjeplassen, som kunne vinnes hvis laget slo Thor og Notodden tapte. Tromsø greide sin del av programmet, men da Notodden oppnådde uavgjort nyttet det ikke. Endelig vant OHF over Raufoss i en kamp som ikke hadde noen som helst betydning.

Resultatene i siste runde:

Tromsø—Thor	57—29
OHF—Raufoss	56—44
Norrøna—Notodden (uavgj)	46—42
Astra—Grand	33—28

Sluttresultat:

1. Astra	12	347—196
2. Grand	11	302—240
3. Notodden	8	295—263
4. Tromsø	8	311—300
5. OHF	7	295—323
6. Thor	5	259—286
7. Norrøna	5	263—326
8. Raufoss	0	231—369

Fortjent mesterskap

Selv om seiren var uhyre knepen må man kunne si at Astra fortjente sitt mesterskap. For det første ble den innbyrdes kampen mot Grand vunnet, og dernest var matchpoengscoren langt bedre enn Grands. Men knapt var det. Astras store forse ved dette mesterskapet var som tidligere det jevne laget. Det hendte at et av parene hadde en svak runde, hvem har ikke det, men akkurat da benyttet lagkameratene anledningen til å komme med en meget flott liste. En eneste gang så vi en virkelig dårlig runde fra begge parene, det var i den første kampen mot Notodden, siste runde mot Grand var kanskje heller ikke så særlig, men for resten var det godt spill hele tiden, selv om vi har sett mer blendende bridge fra Astras side for.

Laget imponerte også ved sin uforlignelige bridgekultur. Vi hørte ikke en eneste gang et vondt ord til makker, spesielt beundrer vi Leif Christiansen,

som klarte å ta fram et smil da makker meldte en sekser med to manglende ess i den siste avgjørende kampen mot Grand. Slik skal bridge spilles.

Grand, Alesund, var et meget behagelig bekjentskap, med høy bridgekultur og meget gode spillere. Laget var nærmere et mesterskap uten å vinne det enn noen annen har vært før, men selv med annenplassen kan spillerne reise vel og fornøyet hjem. Sannsynligvis har aldri noen norsk klubb utenfor Oslo stilt et så sterkt lag som Grand gjorde denne gangen, det eneste som kanskje kan konkurrere om denne æren var Larviks lag av 1940/41. Og man ville absolutt ikke kunne ha sagt det var uførtjent hvis laget hadde vunnet, selv om vi mener Astra var et tynt strå hvassere. Og populært ville den eventuelle seiren ha vært, ingen misunner Astra, men det er så rart med et nytt lag som kommer fram i teten.

Notodden begynte storveis med seier over Astra og uavgjort mot Grand. Så gikk det opp og ned en stund, men tredjeplassen var fortjent nok. Godt gjort at et lag fra et så pass lite og avsides liggende sted kan hevde seg, uten sterk konkurranse på hjemstedet.

Tromsøpillerne hadde en reise bak seg før turneringen som er lengere enn den vårt landslag skal ha til Paris! Og for det hadde det vært tur til Narvik, og det er heller ingen liten distanse. Som Narvik ifjor viste Tromsø oss i år at det spilles en meget god bridge i Nord-Norge, og det er såvidt vi vet flere lag av klasse der oppe.

OHF skuffet stort, det var mange som hadde regnet laget blant favorittene, men innsatsen var svært beskjeden. Thor og Norrøna gjorde omtrent det vi ventet. Spillerne fra Raufoss var meget sympatiske, men de hadde alt for liten rutine og for svak teknikk til å være med i en finale, og vi forstår ikke riktig hvordan laget kan ha slått ut Ruter-knekt og De 4 Ess.

Flott turneringsledelse

Karl Fredrik Dawes var turneringsleder. Dermed er igrunnen allting sagt, vi vet alle at når Dawes er i spissen for en turnering blir resultatet flott.

Men Dawes må finne seg i å dele æren med sine assistenter, både de som var med i "generalstab", det vil si Glad, Ringen og Zachariassen, dessuten alle dem som satt trutt og noterte meldinger og spill.

Spill fra mesterskapet

I kampen mellom Astra og Notodden forekom følgende spill:

Alle i sonen, Vest gir

♠ 7-3-2 ♥ — ♦ E-K-D-kn-10-6-5-2 ♣ D-8	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>O</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ D-10-6 ♥ E-6-5-4 ♦ 7 ♣ 9-6-4-3-2	♠ E-kn-8 ♥ K-kn-9-3-2 ♦ 8-4 ♣ E-kn-10
N	O						
V	S						
♠ K-9-5-4 ♥ D-10-8-7 ♦ 9-3 ♣ K-7-5							

Astra som Nord—Syd meldte:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	3 ♦	4 ♥	D
pass	5 ♦	pass	pass
D			

Utspill kløver 6, resultat to bet, —500.

Norrønas Nord—Sydpar var heldigere:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass(!)	2 ♥	pass
pass	3 ♦	3 ♥	pass
pass	4 ♦		

Utspill kløver 6, resultat en bet, —100.

Astras Nord begrunnet sin 3 ruter med at han ville gi makker sjansen til en eventuell 3 grand. Når Syd doblet 4 hjerter turte han ikke la meldingen stå, han hadde jo ved sin tidligere melding lovet flere honnørstikk.

Vi ble igrunnen snytt for et interessant poeng i dette spillet, idet ingen av bordene havnet i hjerterkontrakt. 4 hjerter er ikke lett å vinne, men det lar seg gjøre, slik: To ganger ruter kommer ut, bordet stjeler og spiller tre ganger spar. Deretter kommer kløveress og knekt, og Nord kommer inn. Han har bare ruter igjen, bordet stjeler med liten trumf, og Syd kan gjøre hva han vil. Stjeler han over bruker Vest en høyere trumf, så kommer hjerter til esset og hjerterfinesse, og Syd får ikke trumfstikk. Bedre blir det ikke hvis Syd kaster sin siste spar, da legger Vest kløvertieren, og et trumfstikk er alt Syd får.

I det neste spillet, hentet fra kampen mellom Raufoss og Norrøna, er det bare meldingene som interesserer:

Nord gir, Øst—Vest i sonen.

♠ E-9-8-7 ♥ 9-8 ♦ K-kn ♣ 10-9-8-7-2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>O</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ K-D-kn-2 ♥ 10-6 ♦ 10-6-4 ♣ K-D-6-4	♠ 10 ♥ K-D-7-2 ♦ E-D-8-3-2 ♣ kn-4-3
N	O						
V	S						

Med Raufoss Nord—Syd gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♦	pass
1 ♥	pass	pass	pass

Utspill spar konge, resultat fire trekk.

Norrønas Nord—Sydpar meldte slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♦	pass
1 ♥	1 ♠	2 ♥	2 ♠
4 ♥			

Utspill hjerter 10, resultat fire trekk. Raufoss gikk også glipp av den sikre utgangen. Nord har vel den største skylden, han burde ha meldt 2 hjerter. Han har passet i åpning men ligger helt på grensen. Men selv om Nord bare melder 1 hjerter burde Syd ha støttet. Han er ikke så sterk i honnørstyrke, men spillestyrken i en hjerterkontrakt er storartet. Teller vi spillestikk etter Culbertson kommer vi helt opp i seks.

Astra—Raufoss gir, ingen i sonen.

♠ 5-4 ♥ E-K-5-3 ♦ kn-6-2 ♣ 10-9-5-3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>O</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ D-9-7-6 ♥ kn-4 ♦ K-7-5-4-3 ♣ D-8	♠ kn-10-3-2 ♥ D-10-9-6 ♦ 9-8 ♣ E-kn-4
N	O						
V	S						
♠ E-K-8 ♥ 8-7-2 ♦ E-D-10 ♣ 8-7-6-2							

Hvor Astra satt Øst—Vest ble det meldt:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	pass	1 ♠
pass	1 gr	pass	pass
2 ♥	pass	pass	3 ♦
pass	pass	3 ♥	pass
pass	D		

Spar konge kom ut, resultat 1 bet, —100.

Hvor Astra satt Nord—Syd ble det meldt:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 gr	pass	2 gr
pass	3 gr		

Hjerter 3 kom ut, resultat 1 bet, —50.

Astras meldinger ved det første bordet kunne stå som et skoleeksempel fra våre artikler i Bridgejournalen ivår om å lese makkers honnørstyrke og krige om en delkontrakt. Astraparet presset kortene nøyaktig til bristepunktet. Motparten har 3 ruter og 2 grand i kortene, følgelig kan man gå inntil 100 i bet. Det kan være en forretning å melde så høyt, kanskje motparten ikke vil doble, eller kanskje de presser seg for høyt. At lagkamratene ved det andre bordet meldte altfor hardt, slik at det ble bet også der, endrer ikke poenget.

Her er det kostbare spillet vi nevnte i kampen mellom OHF og Tromsø.

Syd gir, Ø—V i sonen.

♠ E-D ♥ kn-9-5-3-2 ♦ E-9-8-7-3 ♣ kn	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>O</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ kn-10-9-8-7-6-5 ♥ 7 ♦ 10-4-2 ♣ 3-2	♠ 4-2 ♥ E-D-6 ♦ 5 ♣ E-D-10-9-7-6-4
N	O						
V	S						
♠ K-3 ♥ K-10-8-4 ♦ K-D-kn-6 ♣ K-8-5							

Hvor Tromsø satt Nord—Syd ble det meldt:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	2 ♣
2 ♦	pass	pass	pass

Kløverknekt kom ut, resultat 4 bet, —200.

Tromsøs Øst—Vestpar var ute og kjørte med følgende:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♥	4 ♠	5 ♣
D	5 ♥	pass	pass

Utspill ruter 10, resultat 3 bet, —800.

Ved det andre bordet kom som nevnt ruter 10 ut, Vest fikk for esset og tok

kløveress. Så kom damen, Syd stakk og Vest stjal. Deretter fulgte en hjerter, bordet knep med damen, og Syd fikk for kongen. Han ga hjerter 8 igjen. Vest, som håpet på hjerterfordeling 3—2, stakk med knekten. Hadde Nord fulgt ville resten ha vært enkelt, hjerteress, og alle kløverne står. Nå ble det imidlertid tre bet.

En analyse av spillet viser at Vest kunne ha klart seg med en bet, hvis han hadde villet spille på det. Spillet er ganske interessant. Etterat Syd er kommet inn på hjerterkongen og har spilt liten hjerter tilbake får Øst stikk for hjerter ess. Kløver ti gir avkast for en rutertaper, og kløver 9 trekker en trumf fra Syd, som Vest stjeler over. Nå stjeles en ruter, deretter kommer sparsaksen, hjerterknekten og spareset, og Vest har 10 stikk.

OHF—Norrøna:

Nord gir, ingen i sonen.

♠ E-K-D-10-8 ♥ E-D-10 ♦ 6-5 ♣ 9-7-4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>O</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ 6 ♥ K-kn-8-6 ♦ D-10-7-4-3-2 ♣ K-kn	♠ 9-7 ♥ 4-3-2 ♦ K-kn-9 ♣ D-10-6-3-2
N	O						
V	S						
♠ kn-5-4-3-2 ♥ 9-7-5 ♦ E-8 ♣ E-8-5							

Med Norrøna Nord—Syd gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	1 ♠
2 ♦	pass	pass	2 ♠
pass	pass	D	

Ruter fire kom ut, resultat 2 trekk, +420.

Hvor Norrøna satt Øst—Vest ble det også utgang:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	2 ♠	pass
2 gr	pass	pass	D
3 ♦	pass	pass	D

Spar ni kom ut, resultat 3 trekk, +420.

Norrøna fikk også utgang ved begge bord, og ialt 8 ep. Og 8 poeng er mye etter den nye beregningen.

Engelsk bridge på nært hold

Eric Jannersten

Dette er en fortsettelse av Jannerstens artikkel om samme emne på side 123 i nummer 4.

Franskmennene i byen

Jeg hadde knapt rukket å komme til London før hele det franske EM-laget fra København ifjor innfant seg. Baron de Nexon i spissen for Hatvany—Blai-zot—Koytchou og damene Martin—Behr—Pouldjian—Boismartin kom til London for å spille en klubbkamp mot Hamilton Club, en av de største i England, som blant sine bortimot tusen medlemmer også huser de to europamestre Dodds og Rayne.

Før den egentlige klubbkampen mot Hamilton ble det spilt en oppmykningskamp mot Crockfords, der resten av europamestre holder til. Den kampen ble tatt mer fra den humoristiske siden, men det tyder iallfall på god fransk klasse å slå et lag bestående av herrene Konstam—Shapiro—Marx—Merkin og damene Litante—Simon—Inskipp—Pearson. Seiren lød på fem poeng i fransk favor. Som så ofte før var det siste spillet avgjørende for kampen. Tre av bordene hadde spilt ferdig når spill nr. 32 skulle spilles ved det fjerde bordet. Det så ut som om Crockfords seier var opplagt, for alt hva franskmennene kunne oppnå var en delkontrakt i hjerter, og det var ikke tilstrekkelig. Imidlertid meldte franskmennene 1 hjerter—4 hjerter, og når Konstam så

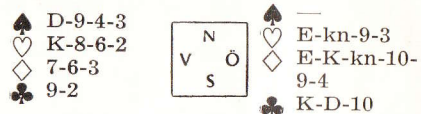
♠D-kn-8-3 ♥—♦K-10-8-3 ♣K-D-10-9-2

kunne han ikke være la å melde 4 spar (selv i sonen og motparten utenfor). Meldingen ble prompte doblet, den kostet 800 poeng og samtidig seiren.

Hovedkampen var som nevnt en match mot Hamilton, og gikk over 96 spill med en dame- og en herrekamp. Hamilton stilte opp med Dodds—Rayne—Pavlidis—Matheson og damene Litante—Fleming—Markus—Renshaw—Gordon. Det ble spilt samme spill ved alle bord, hvilket ga anledning til flere interessante sammenligninger av melde-teknikken. Begge kampene sluttet med fransk triumf. Herrene vant med hele 70 europapoeng etter å ha ledet hele ti-

den, og de franske damene vant med 30 ep.

Ulikheten i meldingene kan demonstreres med dette spillet:

Syd gir, alle i sonen.

I herrekampen åpnet Hatvany som Øst etter tre passer med 2 kløver. Det et Cabs 2-kløver, som franskmennene har flettet inn i sitt "canape"-system. De Nexon som Vest viste ingen ess ved 2 ruter, Hatvany meldte så 2 hjerter, helt etter det franske canape-systemet. Man starter med å melde firekortfarger, riktige langfarger forekommer først på slutten!*) De Nexon høynet til 3 hjerter, og deretter tryllet Hatvany fram sin sekskortfarge, 4 ruter, de Nexon prefererte 4 hjerter og Hatvany spurte med 4 grand etter konger. De Nexon lofte en konge med 5 ruter, og etter dette behagelige svaret gikk Hatvany optimistisk i 6 hjerter.

Det ser ut som sekseren er avhengig av at man ikke taper trumfstikk, men formodentlig mer på grunn av at ruter var meldt så mange flere ganger enn hjerter, enn den sterke middagen som de Nexon ville gi skylden, "stjal" Hatvany den utspilte sparen med en liten ruter! Dermed gikk den friskt meldte slømmen opp i røk.

Ved det andre bordet, hvor Pavlidis—Nicole satt Øst—Vest åpnet Øst med 1 ruter, som ble passet rundt. Trist å tape et spill på den måten.

De franske damene meldte 4 hjerter og fikk fem trekk, mens den engelske Øst kom helt galt avsted etter åpningsmeldingen 1 ruter. Da det engelske paret brukte Acol, burde vel åpningsmel-

*) Det er faktisk riktig at man etter canape først viser sin korteste meldbare farge, så utrolig det enn høres ut. Men dra nå ikke på smilebåndet med en gang; det er førstklasses spillere som melder slik, og de har en utrolig evne til å finne riktig kontrakt med dette rare systemet. Det er vanskelig å kjøre dem til veggs under en diskusjon, likegyldig hvilke kortfordelinger man finner fram klarer de å havne der de skal. En dag skal vi kanskje bringe et resyme av dette systemet.

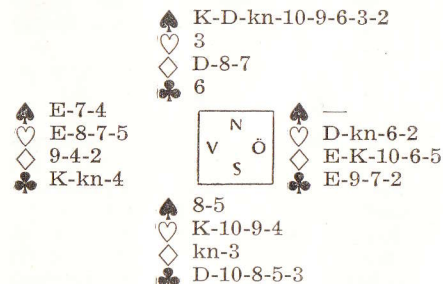
Red.

dingen ha vært 2 ruter. Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	pass	1 ♦
pass	pass	1 ♠	2 ♠
3 ♠	pass	pass	D
pass	4 ♦	pass	pass
pass			

Østs krampaktige forsøk på å rette den opprinnelige feilen ble mislykket til tross for at Nord var så vennlig å holde meldingene åpne. Vest viste seg å være den rene sfinksen.

Denne hånden er ganske interessant:

Syd ga, alle i sonen.

Med Pavlidis—Nicole som Øst—Vest gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	3 ♠	D
pass	3 gr	pass	4 ♦
pass	4 ♠	pass	5 ♣
pass	5 ♦	pass	pass
pass			

Den siste delen av meldingene forsto jeg ingenting av. Nord's 3 spar er naturlig, Østs dobling er jo ikke særlig mystisk (eller bruker de fleste her Harveykonvensjonen) og 3 grand melder vel hvem som helst på Vests kort. At Øst ikke vil spille 3 grand men melder 4 ruter holder jeg med ham i. Men Vests 4 spar? Hvis det er et cuebid benekter han jo hjerteresset, som vel makker bør være mer interessert i enn spareset, hvor han høyst kan ha en singelton. Og om Øst vil vise sitt kløveress eller en kløverfarge ved 5 kløver svever jeg i lykkelig uvidenhet om. Det første synes jeg er temmelig utrolig, når hjerteress må savnes og Vest forøvrig heller ikke kunne åpne. Forstør De noe? I alle tilfelle ble det imidlertid riktig kontrakt, og 600 poeng ble innkassert.

Ved det andre bordet i herrekampen gikk meldingene:

The Modern Methods of Bridge 1949

Etter avslutningen av Europamesterskapet vil det bli gitt ut en bok hvor hvert lags kaptein velger ut noen spill, som vil bli forklart av spillerne selv. Boken vil komme ut med engelsk og fransk tekst.

Boken vil ikke bli solgt i bokhandlene, men bare ved forhåndsbestillinger. Interesserte kan skrive til Norsk Bridgeforbund. Prisen er ca. 12.— kroner.

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 gr!	2 ♦
2 ♥	2 gr	pass	3 ♦
pass	pass	pass	

Det var Dodds som var ansvarlig for grandåpningen. Bløffen ble perfekt gjennomført. Hadde han rukket å nevne sin åttekortfarge i spar er det mulig motparten hadde funnet ut et og annet. Nå fikk Øst en helt gal oppfatning av kortfordelingen, og fikk heller ikke mer enn fire trekk.

I damekampen åpnet den engelske Vest, hvilket var mer sporty enn fornuftig. Derved utviklet meldingene seg temmelig fort slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♥	3 ♠	6 ♥
pass	pass	pass	

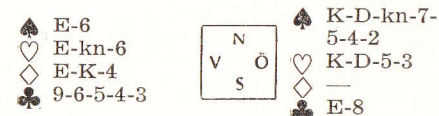
Resultat 2 bet.

De franske damene meldte:

pass	pass	3 ♠	4 ♣
D	pass	pass	4 ♦
pass	5 ♦	pass	pass
pass			

5 ruter ble spilt hjem perfekt av Mme Martin, som allerede før krigen representerte Frankrike, dengang under navne Lisseau.

Helhetsintrykket av kampen er at det forekom mange dårlige saker. Følgende spill er vel ikke noe bra eksempel på europeisk bridge av mesterklasse.

Rayne åpnet med 1 kløver på Vests hånd. Dodds svarte med 2 spar, og det var alt Rayne behøvde å vite for å gå rett i 6 spar, som ble sluttmeldingen. Med tretten rake stikk i grand kan meldingen ikke være særskilt bra, og veien dit forekommer temmelig nonsjant.

Selv rent spillteknisk forekom mindre heldige ting. At en europamester misser et såpass elementært spillepoeng som dette ser ganske utrolig ut:

♠ kn-10-5											
♥ 6-3-2											
♦ K-8-7											
♣ E-9-4-2											
♠ D-9-8		♠ E-2									
♥ E-5		♥ D-8-7									
♦ E-kn-10		♦ D-9-5-3-2									
♣ D-kn-10-7-2		♣ K-8-5									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td></td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>	N			V	Ö			S		
N											
V	Ö										
	S										
	♠ K-7-6-4-3										
	♥ K-kn-10-9-4										
	♦ 6-4										
	♣ 3										

Vest, de Nexon, åpnet med 1 kløver, fikk svaret 1 ruter, meldte 1 grand og etter 2 grand fra makker gikk han til 3 grand. Dodds som Nord spilte ut spar-knekten, bordet la lavt og Rayne stakk med sin konge. Det burde han ikke ha gjort, for derved tapte han forbindelsen med Nord. Etter å ha tatt for sin konge fortsatte Rayne med nok en spar, som bordet vant. De Nexon prøvde ruterfinessen, Dodds kom inn og fortsatte med spar, som gikk til Nexons dame. Etter at ruterstikkene var innkassert ble det spilt kløver, og når det viste seg at Nord hadde esset ble det vunnet kontrakt med overstikk, fordi Nord ikke hadde spar igjen.

Rayne burde ha nøyet seg med styrkekast i det første stikket, som derved går til Vests dame. Nord må siden komme inn to ganger, første gangen fjerner han Østs spares og den andre gangen setter han Syd inn på sin siste spar. Derved får Syd tre sparstikk, og beten er klar. Er De med?

Spørsmålet er imidlertid om det ikke var Rayne som spilte riktig og Dodds som spilte galt! Ved å ta for sparkongen og fortsette med spar ble det sjanser til flere beten. Ved at han på denne måten blokerer sparfargen, burde Dodds kanskje kunne ha regnet ut at det skulle spilles hjerter. Når han kommer inn på ruterkongen sin vet han at Vest har esset og knekten i ruter, i kløver kan det ikke finnes mer enn dame og knekt, i spar vet han at damen sitter hos Vest, og Vest må sikkert ha hjerteresset for

å kunne åpne. Med konge og knekt blir åpningen vel mager, og sitter både esset og knekten hos Vest kan kontrakten ikke betes etter det første stikket. Dodds burde ha prøvet hjerter etter at han var kommet inn på ruterkongen. De Nexon kan nå spille på en bet, men tar han sjansen på å klare kontrakten, hva han vel gjør, går han tre beten, og det blir en ren topp for Nord—Syd, selv i lagkamp!*)

Sluttinntrykket av denne kampen var således at ingen av lagene svarte til forventningene, men at franskmennene spilte en god del bedre enn deres beskjedne plassering ved fjorårets Europamesterskap skulle tilsi, og at de således bli å regne med ved sommerens turnering på hjemmebane.

London Flitch

En av Sorenglands større konkurranser er London Flitch, som ikke bare omfatter London men også grevskapene rundt omkring. Det er en turnering som bygger på en gammel tradisjon et sted nordfra. "Flitchen" er nemlig en slags konkurranse hvor førstepremien vinnes av det ektepar som gjennom året ikke har trettet med hverandre ved bridgebordet, eller iallfall har trettet minst.

London Flitch er en turnering for ektepar, og til den store finalen kvalifiserer man seg fra ulike semifinaler rundt omkring i og utenfor storbyen. Man spiller etter de vanlige reglene for duplikatbridge, men dessuten er det en del uskreve lover, og en av dem er som nevnt at man ikke får trette med makker ved bridgebordet. Følgen av dette er at det ikke blir sagt så meget, men tilskuerne kan dog trekke visse slutninger av minene, som idetminste ved slutten av finalen mange ganger er temmelig bistre.

Finalen begynner allerede kl. 2 en søndag ettermiddag, og fortsetter til midnatt, bare avbrutt av en kort midt-dagspause. I finalen deltar som regel mange internasjonalt kjente navn, og vanligvis er det også noen av disse spillerne som tar seiren hjem. Årets turnering ble vunnet av ekteparet Harrison-Grey, i skarp strid med Flemings og ett overraskende par, Wallis fra Ealing, som lå først etter halvtid, men sluttet som treer.

*) Er det da ikke bedre at Rayne skifter til ruter i annet stikk, slik at Dodds forstår at makker oppgir sparfargen? **Red.**

Bridgetinget

Det hadde samlet seg en god del sprengstoff til bridgetinget, og styret fikk adskillig kritikk, spesielt for uttagningen av damelag til europamesterskapene ifjor og i år. Alt ialt var det temmelig stormende ting.

Kontingenten til forbundet bli forhøyet til kr. 150 pr. medlem, og dessuten fikk kretsene lov til å ta den kontingenten de selv ønsker.

N. M. Nielsen ble gjenvalgt til president med 25 stemmer, mot 19 stemmer som ble avgitt til fordel for K. Fr. Dawes. De øvrige styremedlemmer ble: Varapresident Bjarne Mathiesen, Trondheim (ny) Sverre Gisholt, Skien, Arvid Wallstrøm, Drammen, Alf Otto Buvik, Strømmen, K. Fr. Dawes, Oslo (ny) og frk. Elli Henriksen, Oslo (ny). Varamann for Gisholt ble A. Wesseltoft og for styremedlemmene fra Oslo og nærliggende kretser O. Hagen og Nils Ringen, begge Oslo.

nådd 6 ruter ga representanten for det svake kjønn opp. 6 ruter ble mange beten.

Ved det andre bordet, hvor Vest ble blindemann, var ikke hustruen av de store skinnende bridgelysene. Hun hadde dyrt og hellig lovet sin mann at hun ikke skulle åpne meldingene med mindre enn 3 quick-tricks. At ess og konge i hjerter var 2 quick-tricks var hun på det rene med, og det var også sannsynlig at ruterkongen var et halvt, men hvordan det var med singelkongen i kløver var hun ikke fullt så sikker på, og heller enn å lure sin kjære mann bestemte hun seg for å passe!

Ektemannen åpnet i tredje hånd med 1 kløver. Etter den informasjonen fant hustruen ut at det kunne være slem i kortene, og meldte 4 grand (Blackwood). Når mannen imidlertid bare meldte 5 hjerter og derved fortalte at han bare hadde to ess, og hun selv hadde to små spartapere, våget hun seg ikke opp i noen slem men bestemte seg for annen gang for en inspirert pass. Ektemannens ansikt i dette øyeblikk hadde ikke vært så særlig interessant for lydfilmen, men derimot noe i særklasse for en fargefilmfotograf! Man kan også meget vel forstå det lettelens sukk han kom med da han fikk se det vakre bordet! Da ruter kom ut bli det deling av toppen for Øst—Vest.

♠ E-4		♠ K-D-kn-10-9-6-2
♥ K-10-6-4-3		♥ E-D-kn-8
♦ E-K-kn-2		♦ 4
♣ D-4		♣ 3

N		
V	Ö	
	S	

Ved 12 av de 14 finalebordene kom man i 6 spar eller 6 hjerter, enten gjennom Blackwood eller også gjennom sterke meldinger. Ved et av bordene ble imidlertid Vest spiller i 7 grand, og kontrakten gikk hjem, da Nord nødig ville spille ut fra sin kløverkonge, og Syd derved fikk ta sitt kløveress med hjem. Ved et annet bord ble det også meldt 7 grand, men nå doblet Syd, og dessuten startet Nord med kløver, slik at spillet kostet 1700 og bunn.

♠ D-kn-7		♠ E-K-6-2
♥ K-10-9-6-3		♥ E-8-4
♦ E-kn-9-3		♦ 10
♣ 7		♣ E-D-9-6-4

N		
V	Ö	
	S	

Øst ga, alle i sonen. Damene på Vests plass, som i de fleste tilfelle mer enn gjerne overløt spillet til makker, var altfor ivrige etter å la sin bedre halvdel spille 6 spar eller 6 grand, hvorfor 6 hjerter bare ble meldt ved et bord. Slemmen er nok ikke så lett å melde, men etter engelsk resept skal det gå slik til:

Øst	Vest
1 ♣	1 ♥
2 ♠	3 ♦
3 gr	4 ♥
6 ♥	

Ett av de muntreste spillene utpå natte, da det begynte å bli temmelig morsomt, var følgende:

♠ 6-4		♠ kn-7
♥ E-K-D-kn-10-9-7-3		♥ —
♦ K-10		♦ E-kn-9-4-2
♣ K		♣ E-D-kn-10-9-3

N		
V	Ö	
	S	

Vest ga, ingen i sonen. De fleste spillerne på Vests plass åpnet med 4 hjerter, som uten sparutspill resulterte i 7 trekk.

Ved 2 bord ble merkelig nok Vest blindemann. I det første tilfelle berodde det på kvinnelig mindreværdighetskompleks eller kanskje snarere på mannlige diktaturtendenser. Paret spilte Acol, hvorfor Vest hadde en perfekt åpning på 2 hjerter. Ektemannen på Østs plass forbasket seg imidlertid på at han skulle spille spillet, og når man hadde

Bløffmeldinger

Rolf Bøe

Den siste krigen er vel ikke lenger borte enn at vi alle sammen husker hva som skjedd. Vi husker for eksempel resultatene i Afrika, hvor den tyske feltmarsjal Rommel til å begynne med stadig lurte engelskmennene opp i stry ved en overraskende taktikk, som brakte forvirring i engelskmennenes rekker. Men Rommel hadde en stor feil, han gjentok den samme taktikken for mange ganger, og tilslutt var engelskmennene forberedt på den. Da var det ikke lenger noen overraskelse, og i det siste slaget hvor Rommel gikk til angrep — ved El Alamein — hadde Montgomery stilt opp troppene sine etter den taktikken Rommel gjentatte ganger hadde brukt. Rommel gjorde den smertelige erfaring at engelskmennene hadde lært, og det kostet ham temmelig meget å erfare det.

Slik er det også med bløffmeldinger i bridge. De kan til en begynnelse virke overraskende, men når gode motspillere er blitt oppmerksom på at man stadig bløffer, så er det ikke lenger noe å tjene på det. Selvfølgelig kan man fremdeles enkelte ganger få motparten opp i vanskeligheter, men det hender langt oftere at det er bløffmelderens *makker* som får det vanskelig. Og det er jo ikke egentlig meningen.

Alle litt rutinerte spillere har hatt sine bløffperioder, og de fleste har funnet ut at det ikke lønner seg. Riktignok kan man få store, usannsynlige topper, men det blir langt oftere nesten utrolige bunner. Jeg husker for eksempel en gang jeg ved en åpningsmelding på 3 kløver med renons i fargen fikk utvirket at makker havnet i 3 doblede hjerter med tre trekk som resultat, mens motparten hadde seks kløver i kortene. *Da* var stemningen stor.

Men den store stemningen forsvant temmelig fort. Litt senere samme aften møtte vi "Leifene", og så skulle jeg bløffe dem også, ved en hjertermelding. Den senen som fulgte glemmer jeg aldri, Leifene oppdaget snart hva det var for noe fanteri jeg drev med, men makker oppdaget det ikke før skredet av betar var et faktum. De kan kanskje tenke Dem situasjonen, stakkars meg, kneblet og bundet på hender og føtter,

måtte sitte pent og stille og se på at vi sakte men med usvikelig presisjon havnet i avgrunnen, makker, som med bind for øynene balanserte på slak line inntil han kom til det punktet hvor det ikke var noen line mer og så gikk et skritt til, og så de diabolske Leifene, som med humoristiske smil til meg, som tydelig sa at "nå har vi dere i klemmen", ubarmhjertig drev makker opp i både to, tre og fire hjerter, før de endelig avsluttet forestillingen med en dobling som kostet oss en god del mer enn tusen poeng.

Da er ikke bløffen så morsom lenger.

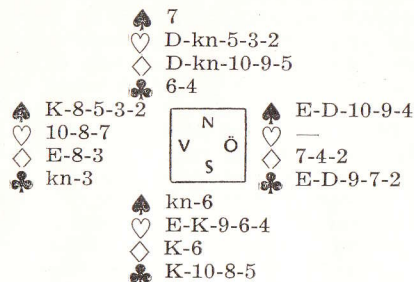
En bløffmelding har sine store fordele og sine store svakheter. Men ett er iallfall sikkert, skal den virke som man ønsker må den komme overraskende på motparten. En bløff som gjentar seg og gjentar seg er ikke lenger noen overraskelse, men et redskap til å skaffe seg selv flere vanskeligheter enn man egentlig synes om. Og hvis man til stadighet bløffer, går motparten til slutt over til "bomullprinsippet" — de putter bomull i ørene når De og makker melder, og tar den bare ut for å høre hva sluttmeldingen ble. Da er det ikke lenger mulig å bløffe noen annen enn makker. De kan en, to og kanskje tre ganger melde spar på en singleton eller dobbelton, og derved hindre at fargen kommer ut i grand, men den fjerde gangen kommer fargen så sikkert som en lås, hvis motpartens kort tilsier sparutspill. Og De kan en gang eller to slippe heldig fra det med grandmeldinger på en langfarge uten honnørstyrke, men så kommer det øyeblikket da makker kjører opp med adskillig flere grand enn De egentlig setter pris på, og motparten innkasserer diverse doblede betar uten selv å ha noenting i kortene.

Skal en bløffmelding virke, må den komme som lyn fra klar himmel. De må få innbildt motstanderne at De er verdens ærligste menneske, og så smelle til når de minst aner det. *Da* kan det bli vellykket.

En annen ting er at De må ha anledning til å kunne ro Dem iland på en el-

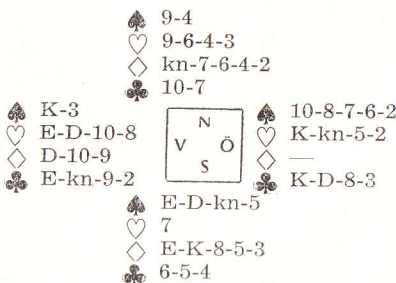
ler annen måte. Å bløffe uten spor av styrke er det samme som å tigge motparten om å få bunn, men med sterke kort kan en uventet bløffmelding få stor virkning. Jeg skal gi noen eksempler på bløffmeldinger som er vanskelig å avsløre, og som det er mening i.

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠ (!)	2 ♣
D	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Både Øst og Vest kan nok ha sin mistanke til Nord's sparmelding, men det er vanskelig å ta den likevel, spesielt hvis Nord har ordet på seg for ikke å bløffe. Det er ingenting å bebreide Øst—Vest at de gikk i vannet, de satt med elleve stikk i sparkontrakt uten å slippe til, og måtte se på at Syd inkasserte fire hjerter uten vanskelighet.

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	D	1 ♠ (!)	D
2 ♦	2 gr	3 ♣ (!)	D
3 ♥ (!)	D	4 ♦	pass
pass	pass		

Se hvor elegant Nord og Syd samarbeider om å vilde motparten. Syd er i den heldige posisjonen at han kan se at Nord's sparmelding er bløff, og så gjelder det å sørge for at motparten ikke får vite det. Nord's 3 kløver i neste runde er litt tvilsom, men Syd regnet

med at Vest måtte ha kløver han også. Vest var en god spiller, og når han meldte 2 grand i annen melderunde, uten å prøve seg med 2 spar for å gardere seg mot en bløff, måtte han være kort i spar. Det var sannsynlig at han hadde jevn fordeling, med litt i kløver også, følgelig ble det ikke kløver igjen til en melding hos Nord. Det eneste Nord kunne herje slik som han gjorde på var ruterstøtte og ingenting annet. For å holde motparten ute fra en hjerterkontrakt meldte Syd derfor hjerter selv. Og så kom endelig Nord's 4 ruter, som puttet paret i den riktige kontrakten.

Vest var uheldig nok til å starte med sparkongen, og så var det en enkel affære for Syd å sikre seg ti stikk. To ganger trumf, og deretter spar og spar igjen. Nå kunne Vest stjele med ruter-damen, men han kunne ikke hindre at en kløver forsvant hos Nord.

En av de flotteste bløffmeldinger jeg har sett var en Sydspiller som i faresonen (og med motparten utenfor) satt med:

♠ K-D-kn-10-8-6-4-2 ♥ 9 ♦ K-D-10-8 ♣ —

og meldingene gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass (!)	2 ♣	pass
2 ♥	pass (!)	3 ♥	pass
4 ♥	4 ♠	D	

Øst—Vest trodde motparten var falt i et sluk, fire spar, i faresonen. Her skulle det bli betar. Syd sikret seg imidlertid forholdsvis lett ti stikk, ruterknekten kom ikke til heder og verdighet, og så ble motstanderne sittende igjen med lang nese.

Men vær ytterst forsiktig hvis De selv vil begynne å eksperimentere med bløffmeldinger. Kast først et blikk over bordet på Deres partner, undersøk om han er intelligent nok til å være med på spøken, studer også Deres motstandere, og hvis de ser ut til å være intelligente enn makker så la det være. Og bløff ikke bare for å bløffe, det skal være en klar og logisk tanke bak, det skal være en grunn til at De bløffer. Å melde en farge på singleton er sjelden lønnende, men enkelte ganger kan det være bra. En flott singletonmelding så jeg forleden dag. Øst—Vest var i faresonen, Syd hadde:

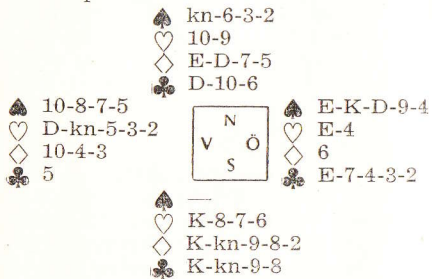
♠ 9-6-4 ♥ E ♦ 8-6-3-2 ♣ E-K-D-10-8

Europaberegningen i praksis

Bjørn Larsen

Dette er den tredje artikkelen av Bjørn Larsen om dette emne. De to første artiklene finner De på side 75 i nr 3 og på side 111 i nr 4.

I motspillet kommer man ofte ut for det dilemma at det nok finnes sjanse for bet, men hvis sjansen ikke holder medfører det til gjengjeld at spilleren får overstikk. Slike sjanser må selvsagt tas, fordi det er meget å vinne og så litet å tape, men likevel må det alltid utvises en viss mistenksomhet. Det er slett ikke sjelden at spilleren nettopp spekulerer i en slik tankegang, han har sin kontrakt helt sikker, men spiller på en slik måte at han får innbilt motparten at det er visse vanskeligheter. Forsøk å vurdere situasjonen på en nøktern måte, og om det virkelig er en *réell* sjanse som foreligger. Men har De først sikret Dem en bet, så ta den. En utgang i faresonen er verdt 620, og har De en sikker bet så vil det si De risikerer 720 for å vinne 100. For ikke å snakke om at det kan hende utgangen ikke er meldt ved det andre bordet, og at Deres makkere varter opp med +140. Fra en av uttagningsturneringene til Europamesterskapet husker jeg godt dette spillet:

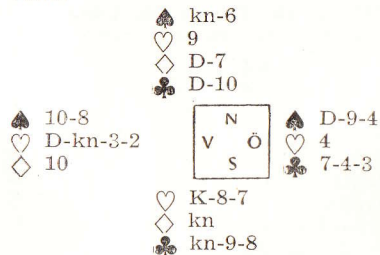
Nord—Syd var i faresonen. Øst ga opp åpnet med 1 kløver. Med så gode kort

Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	pass	2 gr	3 ♥ (!)
3 gr	pass	pass	pass

Hjerter kom ut, og da ingen av motstanderne hadde knekten fjerde i kløver kunne Syd inkassere to bet.

burde Øst ha åpnet med 1 spar, men som sagt, han sa 1 kløver, og Syd 1 hjerter. Vest likte godt hjerterne, og passet. Nord meldte 1 grand, og nå kom Øst voldsomt igjen. Han hoppet til 3 spar, Syd passet og Vest høynet til 4 spar. Nord og Øst passet, men Syd, som hadde grunn til å tro at makkers grandmelding var basert på styrke i ruter og kløver, stampet dristig i 5 ruter. Denne ble doblet, og Vest spilte ut kløver 5. Øst tok og Syd la kongen. På dette tidspunkt kunne ikke Øst se om det var Syd eller Vest som hadde singel kløver, og han fortsatte derfor med spares, som Syd trumfet. Syd var med rette redd for stjeling, han spilte derfor to ganger ruter, og var inne hos Nord. (Hadde ruterne vært fordelt 2—2 ville 11 stikk ha vært opplagt med hjerteress hos Øst). Det kunne imidlertid ikke trumfes tre ganger, fordi Syd da ikke får dekning for hjerterne sine. Han fortsatte derfor med hjerter 10 fra Nord. Øst stakk med esset, men heller ikke denne gangen spilte han kløver. Han fortsatte sparspillet, og Syd trumfet igjen. Det var nå disse kortene tilbake:

Syd har tapt to stikk, og han ville derfor gjerne ha resten. På grunn av den dårlige forbindelsen kan han ikke få trumfet sine to hjertere, idet han ikke kommer inn på egen hånd og får tatt for trumfen. Kunne han enda komme inn hos Nord å bruke trumf til det, ville også alt være i orden. Da kunne han spille spar og trumfe med ruter knekt, hjerter konge og hjerter som trumfes med ruter 7, Vests siste ruter trekkes ut med damen mens Syd kaster en hjerter, og resten står. Alså reverse dummy, men Nord manglet en innkomst.

Ved en "snyltevariant" fikk Nord denne innkomsten. Syd spilte nemlig klø-

ver 9, og Vest ble helt paff da han så at Syd var villig til å gi ham det stjelesticket som Øst hele tiden hadde nektet å komme med. På en eller annen måte mente imidlertid Vest at det måtte bli en ekstra bet hvis han lot være å trumfe og makker hadde kløver knekt. (Jeg vet fremdeles ikke hvilken logikk det var i dette. Øst kan vanskelig ha kløver knekt når Syd legger kongen første gang fargen spilles, og dessuten kan jeg ikke se det blir noen ekstra bet selv om Øst virkelig har kløver knekt). Men Vest var øyensynlig helt paralyisert av denne tanken, og kastet derfor en hjerter. Nord kom inn på kløver dame, og resten av spillet var lett. Syd klarte 5 ruter og fikk 700 poeng, mens Øst—Vest ved det andre bordet spilte 4 spar og fikk + 420. Resultat 8 ep.

Hvis Vest hadde tatt den ene beten, ville spillet fremdeles ha vært tapt, men bare med 4 ep. Grunnen til at det ikke gir større utslag er at det var en stammelding. Og legg merke til at selv om Syd hadde gått to bet i 5 ruter (500) ville han ikke ha tapt mer enn 2 ep., mens han ville vinne 4 ep. ved bare å gå en bet. Dette er et pussig forhold som gjelder alle stammeldinger. Forutsetningen er selvfølgelig at man er sikker på at motparten klarer sin kontrakt, da taper man aldri mer enn 1 eller 2 ep. hvis man stammelder og går en bet mer enn det som lønner seg. Derimot vinner man minst 3—4 ep. hvis stampen er vellykket.

Slemmeldinger er et vanskelig kapittel, idet man taper like meget ved å melde en lilleslem som betes som det man taper ved å unnlate å melde en lilleslem som vinnes. Hvis De mener at en lilleslem er avhengig av en vellykket finesse, bør De melde den hver gang finessen holder — men forøvrig la det være.

En storeslem bør derimot være helt solid for å meldes. Gevinsten står ikke i forhold til tapet. Det koster 10 ep. (1530) hvis De melder storeslem i sonen og går bet, mens de andre har nøyd seg med lilleslem. Derimot vinner De bare 7 ep. (750) hvis storeslemmen går hjem.

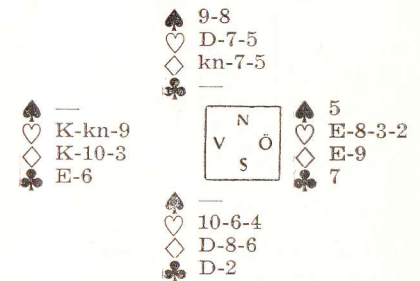
En sak for seg er at hvis man ligger stort under etter første halvrunde er det fristende å ta slike sjanser. Ta for eksempel kampen i Nordisk 1947 mellom Sverige 1 og Norge 1. Svenskene lå stort under i første omgang, og tok alle sjanser i annen. Blant annet meldte de en syver som er avhengig av at kløverdamen satt nøyaktig tredje hos Vest. Det

gjorde den, og svenskene vant 21 wiennerpoeng (som det da ble spilt om. Omregnet i ep. gir det som nevnt 17). Og svenskene vant kampen stort.

En pussig detalj er at hvis De melder 6 spar eller hjerter, og motparten melder 6 ruter eller kløver, og begge klarer kontrakten, så vinner De spillet med 1 ep. Hvis De derimot melder 6 grand istedenfor 6 spar eller hjerter blir forskjellen 2 ep. Differansen blir nå nemlig 70 istedenfor 60. Men 6 grand kontra 6 spar/hjerter er uavgjort spill. Jeg vil gjerne si at jeg ikke nevner dette for å friste leserne til å melde slemmene i grand, idet dette som oftest er langt mer sjansert. Men hvis De en gang skulle komme i den situasjonen at De mener det er hipp som happ enten det spilles 6 grand eller 6 kløver så er jo 2 ep. verdt å ta med seg.

Likevel, om det blir skrevet side opp og side ned om hva som lønner seg, og hvilken taktikk som brukes når det spilles etter europaberegningen, er intet så god lærdom som trening og atter trening. Disse artiklene er ment som et grunnlag å bygge på, og etter hver kamp (men først etter kampen) skal De sammen med resten av laget nøyaktig granske hvert eneste spill dere har tapt, og finne ut *hvorfor* dere har tapt dem. Man lærer best av sine egen feil.

Månedens problem

Grand. Syd spiller ut. Nord—Syd skal ha et stikk mot ethvert forsvar. Lösning s. 175.

Bridgejournalen nr. 6

Nummer 6 vil komme i slutten av juli, med referat fra Europamesterskapet i Paris og Norgesmeesterskapet for par på Hamar.

TAKTISK SPILL

H. W. Filarski

Jeg har et par spill fra hollandsk turneringsbridge som jeg synes er så pass interessante at jeg gjerne vil presentere dem. Da spillene forekom satt ganske bra, ja til og med riktig gode spillere ved bordet, men det hindret ikke at ingen fant den beste spillemåten.

Disse spillene gir nok et eksempel på at spilleføringen i de fleste tilfelle ikke står på høyde med meldingene. I de siste årene har det vært rik anledning til å lære praktisk talt alt som finnes å lære om meldingene, men det er desværre slik at man ikke kan lese seg til hvordan alle spilllets variasjoner kan mestres. Dessuten er de taktiske finesene i spilleføringen forbeholdt mestrene. Hvor ofte får man ikke høre slike kommentarer som at "det satt så dårlig at det var umulig å unngå beten"? Hvis man imidlertid gir seg tid til å gå gjennom mulighetene riktig grundig, finner man svært ofte skjulte stier som kanskje ville ha gitt et bedre resultat enn "den beten som var umulig å unngå".

Hva sier De f. eks. om dette spillet, som forekom i en lagkamp i Amsterdam?

♠ E-K
♥ E-D-10
♦ kn-9-6-3
♣ kn-10-9-7

♠ 10-9-8-7-6-4
♥ kn-9-3
♦ E-K-4
♣ 6

Syd ga alle i sonen.

Ved et av bordene gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♦	pass
2 ♠	pass	2 gr	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest begynte med hjerter 2. Det viser seg at Øst har hjerterkongen, og han fortsetter med hjerter 8.

Hvordan vil De føre kortene som Syd?

La med først fortelle hva som hendte ved bridgebordet. Spilleren knep med hjerterdamen i første stikk og Øst fikk

alså stikket for kongen. Han fortsatte med hjerteråtteren, som ble tatt med Nord's tier. Spilleren tok for esset og kongen i spar, men da han ikke var så heldig å finne damen og knekten dobbel måtte han tape et trumfstikk. Syds eneste sjanse var nå at ruterdamen skulle falle, han tok derfor for esset og kongen. Men ingen dame viste seg, og Syd, som nå fant situasjonen håpløs la opp kortene sine og erklærte seg fornøyet med en bet. Nord var enig i at det ikke fantes noen sjanse til å vinne spillet. Han var dessuten så elskværdig å påstå at han skulle ha stanset på 3 spar. Når Syd ikke kunne åpne kunne han jo ikke være sterk nok til at 4 spar kunne vinnes.

Nord og Syd hadde fullstendig rett. 4 spar kan ikke vinnes med perfekt motspill. Men en annen sak er at Syd ikke spilte på den måten som ga den største sjansen. Han kunne ha gjort det vesentlig vanskeligere for Øst—Vest.

Selvfølgelig var det fullt korrekt at melder knep hjerter i første stikk. Har Vest hjerterkongen er det videre spillet svært enkelt. Melderen bør ikke knipe med tieren, for hvis Øst har kongen blir knekten ingen inntøms til egen hånd.

Når det viser seg at Øst hadde hjerterkongen, og han spiller åtteren tilbake, bør Syd stikke på egen hånd og spille ruter 4!

Grunnen til at han skal spille sin lille ruter er ikke så komplisert som De kanskje tror. Sjansen at ruterdamen sitter annen, slik at man gir bort et ekstra stikk ikke stor, og selv om damen gir stikk er ikke beten der ennå.

Utspillet og Østs hjerter 8 synes å tyde på at ingen av motstanderne har lyst til å røre kløverne. Hvis Øst eller Vest kommer inn på ruter i det tredje stikket, er der en fair sjanse til at kløver ikke kommer nå heller. Det er ikke lett for Øst—Vest å se at De spiller lavt fra esset og kongen, og at De vinner lett hvis det ikke øyeblikkelig blir skift til kløver. Vest hadde:

♠ kn-5-2 ♥ K-8-5 ♦ D-8-2 ♣ K-8-4-2

Hvis Syd spiller ruter 4 i tredje stikk, og Vest ikke setter i damen sin, har Syd sjansen til å velge riktig. Og selv om han velger nieren, slik at Øst kom-

mer inn på tieren, er det ikke umulig at han spiller spar, hjerter eller ruter. Og gjør han det klarer Syd sin tilsynelatende dødsdømte kontrakt.

Ja, jeg vet! Selvfølgelig burde Øst spille kløver, men faktum er at jeg kjenner en god del spillere som i Østs situasjon ikke spiller kløver i fjerde stikk, og uten tvil kjenner De nok også en hel del slike spillere.

Den typen av spilleføring som er demonstrert i dette spillet kan anvendes temmelig ofte. Alfa og omega i denne sammenhengen er at man må skynde seg før motstanderne får klarhet over hele fordelingen.

Det andre spillet mitt handler om en "uheldig" slemkontrakt.

♠ E-kn-9-8
♥ K-2
♦ E-D-5-2
♣ 7-6-3

♠ K-D-10-6
♥ E-3
♦ K-kn-9
♣ K-kn-9-8

Syd åpnet med 1 kløver, og da Nord svarte 1 spar fant Syd at han var god nok til å oppmuntre med 3 spar. Det er klart at Nord, som hadde over 3 honnørstikk prøvde seg på slem, og kontrakten ble 6 spar.

Det er pussig at hvis Syd hadde hatt K-kn-10-2 i kløver ville kontrakten bare ha vært avhengig av en vellykket kløverfinesse, men som det nå var ser sjansene svært små ut, og det kreves en meget heldig fordeling av kløverne for at slemmen skal vinnes.

Jeg vil gjerne at de ivrigste tilhengerne av alle mulige konvensjoner for å nå slem skal titte på dette spillet. Er det idetheletatt noen slemkonvensjon som kan vise om Syd har kløverti eller ei? Viser ikke en slik hånd oss at det til tross for alle kompliserte slemkonvensjoner ikke finnes noe absolutt "sikkert" når det gjelder bridge? Alle gode spillere er vel enig i at Nord—Syd har all grunn til å melde slem hvis Syd har K-kn-10-2 i kløver. Er det da så fryktelig galt å melde slem når han "bare" har K-kn-9-8? Det er faktisk bare snakk om flaks. Har De helle med Dem vinner De 7—8 poeng på et slikt spill, og man kan aldri få konstruert en konvensjon som endrer så meget som en millimeter på dette faktum.

Men denne gangen var det spilleføringen i 6 spar vi skulle prate om. Slik gikk det i kampen: Øst begynte med en trumf, som ble stukket på bordet, og deretter ble motpartens trumf trukket ut. Så kom fire runder ruter. Kløver 8 ble kastet fra bordet, men Øst og Vest nektet plent å skille seg av med noen kløver. I det åttende stikket ble Nord tvunget til selv å røre den omtålelige fargen, og han spilte kløvertreeren fra egen hånd. Øst la femmeren. Hva legger De som Syd?

De kan umulig vite hva som er riktig eller galt. Det finnes tre varianter som ser ut til å gi en fair sjanse:

a) sette i nieren og håpe på at Øst har damen og tieren,

b) sette i knekten og håpe på at Øst har esset og damen,

c) sette i knekten og håpe på at Øst har kløveress og at en av de høve kløverhonnørene sitter annen. Hvis kløverkongen holder, spilles ess og konge i hjerter og deretter en kløver. Kløverhonnøren annen vinner stikket, og så må vedkommende spille til dobbelttreens.

Den "idéelle" spillemåten er imidlertid annerledes enn den beskrevne. Nord tar den utspilte trumfen på egen hånd og spiller kløver 3 i annet stikk! Hvis Øst har kløveress vil han sannsynligvis stikke. De og jeg kjenner tilstrekkelig mange spillere som ikke setter pris på å se sitt ess-i en sidefarge fryse inne. Spesielt ikke mot en slemmelding. Hvis Øst har E-D-x i kløver, tror han at ingenting kan hjelpe ham, for han er sikker på at enten kongen eller knekten kommer på, og 90 % av alle spillere setter i esset.

Hvis Øst ikke legger esset kan man være ganske sikker på at han iallfall ikke har E-D-x, og nå er den beste behandlingen å knipe med nieren og håpe på at Øst har D-10-x.

Hvis De spiller som Nord gjorde da spillet forekom, har Øst helt sikkert perfekt telling. Selv en ganske middelmådig spiller på Østs plass våger nå å legge liten kløver fra E-D-x. Han vet at i denne situasjon er det bare en mulighet for å bete kontrakten, at Nord har tre små kløver og kniper feil.

Hvis De spiller som jeg foreslår, må Øst bestemme seg allerede i det andre stikket. Han hadde:

♠ 7-5-2 ♥ D-8-7 ♦ 10-8-3 ♣ E-D-2

Vil De svare helt ærlig på spørsmålet: Hva ville De ha gjort som Øst i det

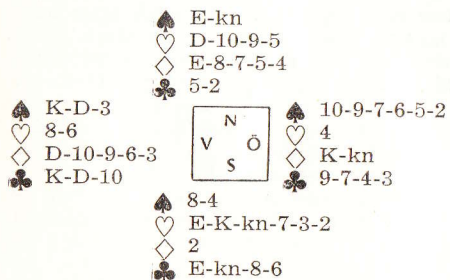
JUNIORBRIDGE

Chris M. F. Brække

Chris M. F. Brække er en coming man i norsk bridge. Han er knapt tyve år gammel, men likevel har han spilt bridge i mange år. Vi har sett hans klare analyse av mange bridgeoppgaver, og tør spå at han når langt i bridgen, hvis han fortsetter som han har begynt.

Da jeg som vernepliktig soldat i H. M. Kongens garde måtte tilbringe påsken i byen, fant jeg meg plutselig nok så ensom, og brukte anledningen til å rote litt rundt i en gammel papirhaug. Tilfeldigvis kom jeg over en del opptegetninger fra mine første år som bridgeentusiast, blant annet fra klubben "Cunning Foxes", som ble stiftet i 1941, og hvor jeg med mine tolv år var eldste mann på laget. De spillene jeg skal fortelle om er riktignok av nyere dato, 1945—47 skulle jeg tro, og vi følte oss allerede som drevne spillere.

Her er et spill fra en robber i 1945:

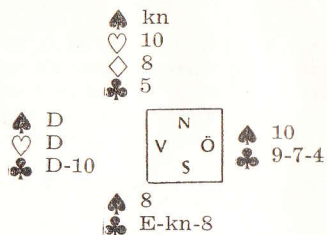
Kontrakten var 6 hjerter hos Syd, selv hadde jeg som Øst svært litet jeg skulle ha sagt — trodde jeg da!

Vest spilte ut kløver konge, som han fikk beholde, deretter kom spar konge som ble stukket med esset. Syd fortsatte med ruteress og ruter til hjerter knekt. Så inn på bordet på trumf, og ny ruter som også ble trumfet høyt.

andre stikken, når Nord spiller kløver 3 og De bare ser Deres egen og blindemanns hender?

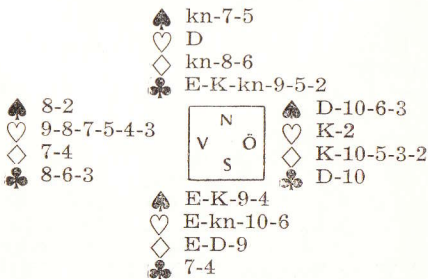
Hvis De er en slik toppspiller at De uten videre legger Deres toer, behøver De ikke å ta imot noe råd av meg, men er De ikke det bør De studere dette tipset inngående.

Deretter trumf til bordet, ruter til trumf ess, og håndens siste trumf ble stukket over på bordet. Stillingen var da:

Når Syd trakk siste trumf og selv kastet spar skulle Vest ha vært skvist. Men Vest kastet kløver, og så viste det seg at min kløver 9 skulle avgjøre spillet. Det må ha vært dobbelt ergelig for Syd at han ganske enkelt kunne ha godspilt kløver knekt.

Et annet spill var fra en uttagningskamp før russeturneringen 1945. Min makker meldte noe som med litt velvilje kunne tas for Vienna, mens jeg selv fulgte Culbertson så godt jeg kunne. Det resulterte i et merkelig blandingsystem hvor misforståelsene var utallige. Her stanset vi for eksempel i 3 grand av en eller annen grunn, etter at Øst hadde meldt ruter.

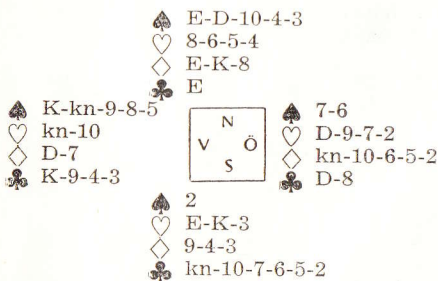
Utspillet var ruter 7, og da blindemann kom på bordet fikk jeg panikk, her skulle det jo etter alt å dømme være en sekser. Bordet la imidlertid liten, Øst tieren, og jeg tok damen. Derpå spilte jeg kløver og knep med knekten i Nord. Øst la tieren! Jeg måtte jo plasere Vest med resten av kløverne, derfor trakk jeg hjerter dame som jeg stakk over med esset, og Øst var intelligent (eller heldig?) nok til å dekke med kongen. Så tok jeg ny finesse med kløver 9, og

følte med skammelig bedradd da Øst triumferende innkasserte stikken for damen. Han spilte seg fri med hjerter, og en hjerterrunde til avslørte fordelingen.

Det gjalt å redde stumpene, og jeg la sammen det jeg visste. Øst hadde fem eller seks ruter, videre har han vist to hjerter og to kløver. Det mangler altså tre—fire sorte kort. Et av dem er sikkert spar dame, et annet kan være en kløver. Det beste måtte altså være esset og kongen i spar, og sette Øst inn på damen hvis den ikke faller. Dette gikk jo bra, men Øst hadde vært forsynlig nok til å ta vare på en liten spar, mindre enn min siste, og da han returnerte denne måtte jeg se det triste faktum i øynene at jeg med nød og neppe hadde fått mine tre trekk.

Vi ble nå likevel tatt ut til å spille på skolelaget, og må ha gjort det ganske bra, for etter første aften lå vi på en hederlig annenplass. Heldigvis var jeg avskåret fra å delta neste spilleaften, da vi dumpet et godt stykke nedover på resultatlisten. Så kunne jeg jo lenge gå rundt og inbille meg selv og andre at det første gode resultatet ene og alene skyldtes mine prestasjoner.

Et annet spill jeg gravde fram var datert min attende fødselsdag, og må ha vært den beste presangen jeg fikk det året:

Meldingene var ikke gjengitt, men jeg må ha spilt 5 kløver, antagelig etter sparmelding fra Vest.

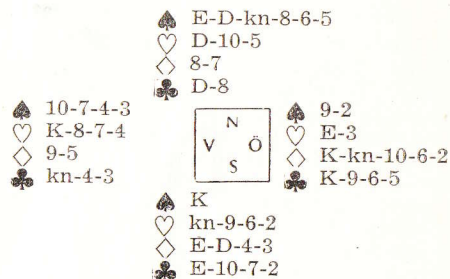
Jeg fikk hjerter knekt ut, stakk med esset, og tok så en dumdristig finesse med spar 10. Det var neppe mulig å godspille bordets femte spar, hjerterfargen synes heller ikke å by store muligheter, og jeg måtte derfor fortsette uten noen egentlig plan. Jeg trakk kløver ess og stjal en spar, så kom liten kløver (for det tilfelle at en motstander hadde honnor singel igjen). Øst fikk stikken og returnerte hjerter, og det

hele klarnet da Vest måtte legge hjerter 10 på min konge. Jeg kunne bare spille kløver knekt og avvente begivenhetenes gang.

Har Øst kløverkongen kan jeg bare pakke sammen, men hvis Vest har den — hvilket er mer rimelig — er jeg nødt til å vinne, under forutsetning av at han ikke har flere hjerter. Har han kongen alene igjen, må han returnere ruter, jeg tar da for spares og kaster en ruter på hånden, stjeler en spar, og på siste kløver blir begge motspillerne skvist. Vest må holde spar, Øst hjerter, og følgelig kan ingen av dem holde ruter.

Har Vest begge de gjenværende trumfene kan han holde igjen en gang om han ønsker. Men i så fall må han enten bare ha fire spar, og da kan bordets siste spar godspilles, eller han må ha bare to ruter, og da kan jeg vinne ved å skvise Øst i ruter og hjerter.

Til slutt tar jeg med et spill av nyere dato, fra en parturnering:

Meldingene gikk, langt fra upåklagelig:

	Syd	Vest	Nord	Øst
1	♣	pass	1 ♠	2 ♦
2	gr*)	pass	3 gr	

Vest begynte med ruter 9, Øst la liten, og jeg holdt for sikkerhets skyld igjen. Vest kan ha to ruter, og sannsynligvis en innkomst i hjerter, stikker jeg da første gang kan ruterne lett etableres. Vest fortsatte med ruter, og nå stakk jeg Østs tier med damen. Jeg ville ikke ta sjansen på at sparen var fordelt 3—3, derfor trakk jeg spar konge og la liten på bordet (hvis hjerterhonnørene var fordelt som jeg håpet, kunne jeg få en innkomst på bordet i hjerter). Deretter kom liten hjerter. Vest la liten,

*) Dobbling av 2.

Pjølter og vårfantasi

Einar Werner

Et lykkelig tilfelle gjorde at jeg her forleden fikk en helt uventet kveld hjemme. Det er ingenting som er hyggeligere. Man plukker fram sine sigarer, pjølteren, og setter seg i den stolen som ingen andre får sitte i, for den tilhører husets herre. Slike idéer kommer i femtiårsalderen. Men mitt lager av detektivromaner var gjennomlest (den lille belgieren Hercule Poirot i Agathe Christies romaner er morsom) så jeg fant fram noen bridgetidskrifter og begynte med det norske bridgemagasinet. Her fant jeg at "onkel Marius" (mer kjent som Norsk Bridgeforbunds president) hadde vært i U. S. A. og ved siden av sitt arbeide hadde truffet de ledende amerikanske spillerne. Det er sjanse for at et amerikansk lag kommer till Europamesterskapet i Paris. Men da blir telen selvfølgelig enda finere, minst et verdensmesterskap.

Gamle minner dukker opp. I Budapest 1937 — tenk det er 12 år siden — spilte Mille Henriques, Gustav Lindstedt, Putte Kock og jeg en evighetskamp mot et amerikansk lag, som hadde vært finalister i USAs lagturnering og der fått herlig juling av de på den tiden så berømte "Four Aces". Ja, vår kamp mot amerikanerne ble ekstraomgang på ekstraomgang. Mille kunne ha klart det hele gjennom å spille ut fra damen fjerde mot en sekser, "fingret" etter eget utsagn på kortet men angret seg og dermed fikk vi fri resten av uken. Det var for resten like bra, for i neste runde ventet Østerrikes "Wunderteam", og det var absolutt morsommere å gå på nattklubber og høre på sigøynermusikkk enn å få herlig juling av østerrikerne.

Jeg tar en ny pjølter og The Bridge World. Amerikanerne, hvor gode er de egentlig? Består The Four Aces ennå? Ja, det ser slik ut, men i andre kombinasjoner. Og så en mengde nye, spesielt da Charles H. Goren, hvis navn finnes overalt. Mrs. Helen Sobel er også i teten, hun var for resten med i Culbertsons lag i Budapest. En liten søt og nett dame med platinablondt hår og som spilte som få. Satt ikke jenta og halte inn syv grand, mens Putte og jeg var strålende fornøyet over å få seks. Jeg lurer på om hun er blitt mye eldre, og om hun har byttet hårfarge? Tolv års kortspill natt etter natt må ta på en

kvinne — det er jo helt annerledes med oss mannfolk.

Men nå er det best at pjølteren får hvile en stund, og jeg begynner å prøve å lære meg hvordan man spiller bridge i Amerika. Jeg starter med "The Vanderbilt Tournament", som tydeligvis er det aller fineste, og finner følgende spill:

♠ 5	♥ K-10-4	♦ K-D-kn-10-7-2	♣ 6-5-3
♠ K-D-kn-9-7-4	♥ E-6	♦ E-D-kn-9-8-5-2	♣ E-9-4
♥ 6	♦ E-9-4	♣ K	
♦ 5-3			
♣ 10-9-4-2			

♠ 10-8-3-2	♥ 7-3	♦ 8-6	♣ E-D-kn-9-8
------------	-------	-------	--------------

♠ 5	♥ K-10-4	♦ K-D-kn-10-7-2	♣ 6-5-3
-----	----------	-----------------	---------

♠ K-D-kn-9-7-4	♥ E-6	♦ E-D-kn-9-8-5-2	♣ E-9-4
♥ 6	♦ E-9-4	♣ K	
♦ 5-3			
♣ 10-9-4-2			

Nord ga, Øst—Vest i faresonen og meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♥	2 ♣	2 ♠
3 ♦	4 ♣	D	4 ♠
pass	5 ♥	pass	pass

Nå får du ta det langsomt, gamle venn, for dette var innviklet. Østs fire kløver — det må vel være noe i retning av de nå så moderne "Cue-bids", som en alminnelig sliter aldri begriper noenting av. Men så vidt jeg kan se sitter Øst—Vest og holder sikkert på fire spar, fordi hjerterkongen er så sympatisk plasert. Her må det ha oppstått en misforståelse, for fem hjerter ga tre bet. Tydeligvis har Øst—Vest misforstått hverandres "Cue-bids", nøyaktig på samme måte som vi misforstår hverandres spørremeldinger. Men hvordan gikk det ved det andre bordet?

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♦	D	pass	2 ♠
pass	4 ♥	pass	4 ♠
pass	5 ♥	pass	pass

Starten er lett. Nord's åpningsmelding er tydelig disse nye variantene i Culbertsons system, der bare to kløver er

krav til utgang, og de øvrige toåpningene i farge sperrebetonet. Øst doubler selvfølgelig, Syds pass, tja, Vest to spar, selvfølgelig, likesom Østs og Vests fire hjerter respektive fire spar. Men Østs fem hjerter? Den gamle visen, når motstanderne sperrer kjører man for full fart mot slem for det er ingen bridgestjerne som vil bli lurt. Jaså, de er ikke værre. Dette spillet vant man ved begge bord. Vi går over til det neste.

♠ kn-10-7	♥ D-kn-9-8-5-4	♦ E-D-7-6	♣ —
♠ E-9-5-3	♥ 3-2	♦ 4-3	♣ K-8-7-4-2
♥ 4-3	♦ K-8-7-4-2	♣ —	
♠ 8	♥ E-K-10-7	♦ K-kn-10-9-8	♣ D-kn-5
♥ 6	♦ K-D-6-4-2	♣ 6	
♦ 5-2	♣ E-10-9-6-3		

Vest ga, Nord—Syd i sonen, og meldingene ved det første bordet:

Øst	Syd	Vest	Nord
Field	Hazen	Mrs. Sobel	Fiskbein
1 ♥	1 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	D	pass
pass	pass		

Fire spar, kan det være noen god kontrakt? Salomo i lenestolen — pjølterne begynner å virke, som De forstår — dommer Fishbein til den skyldige. Et slikt navn for resten, halvt engelsk og halvt tysk. Det er helt soleklart at man ikke kan spille bridge når man heter noe slikt. Det klargjør forøvrig Fishbein selv også, når han hoppmelder i spar med knekten tredje. Jeg er ferdig med ham og nå skal vi undersøke om hans makker Hazen kan mildne Salomos dom.

Helen Sobel spilte ut hjertertre, Øst stakk over bordets knekt og skiftet til spar. Både Hazen og Mrs. Sobel la litten og bordet kom inn. Hjerterdamen ble spilt, Øst dekket og Syd stjal. Deretter prøvde Syd ruterfinessen, Øst tok for kongen og fortsatte med knekten, hvorefter det ble kaos. Hazen fikk fem stikk tilsammen, det vil si 1400 i bet. Jeg konstaterer hans fire trumfstikk, ruteress og kløveress samt muligheter til kløverstjeling på bordet, og så er jeg ferdig med ham også.

Spiller og melder de aldri riktig, disse verdenstjernene? Jeg bestemmer meg

for å gi dem en siste sportslig sjanse — de tidligere spillene var ærlig talt litt provokatorisk valgt — blunder, slår opp midt i Bridge World, setter fingeren midt på siden, og finner:

♠ —	♥ E-D-kn-7-5	♦ E-kn-7-5-3	♣ 10-7-4
♠ E-9-8-7-5	♥ 9-6-3	♦ D-9	♣ K-kn-9
♥ 9-6-3	♦ D-9	♣ K-kn-9	
♦ D-9	♣ K-kn-9		
♠ 10-6-4-3-2	♥ 10-8	♦ K-6-2	♣ 8-6-3
♥ 10-8	♦ K-6-2	♣ 8-6-3	
♦ K-6-2	♣ 8-6-3		
♠ K-D-kn	♥ K-4-2	♦ 10-8-4	♣ E-D-5-2
♥ K-4-2	♦ 10-8-4	♣ E-D-5-2	

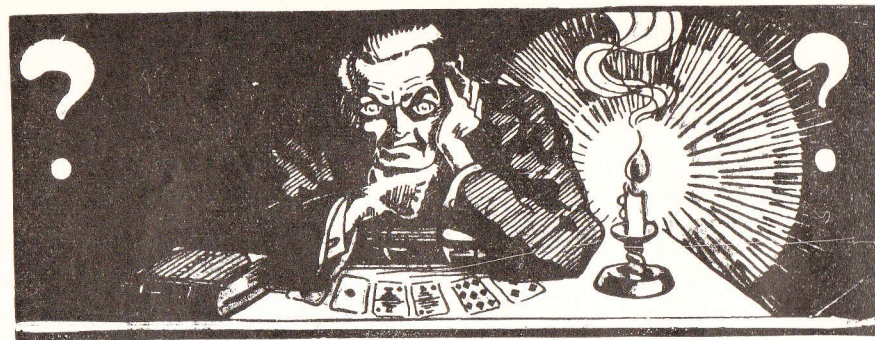
Syd gir, ingen i faresonen og meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
Becker	Lochridge	Jacoby	Elis
1 ♣	1 ♠	2 ♥	2 ♠
2 gr	pass	3 ♦	pass
3 gr	D	RD	pass
pass	pass		

Kommentarene kan gjøres med ekspressfart. Syd fikk fem trekk, altså to overstikk og 1150 poeng i regnskappet. Ved det andre bordet ble det spilt fire hjerter med fem trekk, så det ble en stor netto på 700 pong.

Nå kan det være på tide å gå og legge seg. Men innen det må man nok gjøre en sluttkommentar, hvis man kjenner redaktøren ret. Da er det koselig å sitte og gruble med den siste pjølteren. Man ser på en måte de store linjene så meget klarere. Først drar vi til Paris og slår Holland, Danmark og alle de andre. Det pleier vi jo å klare. Deretter er det selvfølgelig England, men i år skal ikke Putte og jeg stanse i tre kløver når det finnes seks i kortene. Disse engelskmennene spiller kortene alt for godt, men vi skal slå dem i meldingene, hvor vi faktisk er sikrere og bedre. Saken er også "biff" — Salomo avskjærer enhver diskusjon om det ved å slå hardt i lenestolen — og vi har vunnet EM! Siden gjenstår USA, som har innbudt til VM på Bermudas i august. Her er papirene helt klare, det er bare å lese Bridge World slik som vi nå har gjort.

Salomos vårfantasi er slutt. Jeg går og legger meg etter å ha bevist at vi vinner verdensmesterskapet. Til sengs, men med en naggende tvil. Bør vi ikke først forsøke å slå goteborgerne i uttagningen?

♠ PROBLEMATISK ♣

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 15 meldeprøver og 5 spilleprøver. De førstnevnte er hentet fra det nyeste i amerikansk litteratur. Vi vil påpeke at svarene ikke alltid er strengt etter Culbertson, men representerer hva verdens ledende eksperter i øyeblikket mener er sund bridge.

Den amerikanske fasitens svar gir 50 poeng. Dessuten har en jury på tre eksperter uttalt seg, og hvert av disse jurymedlemmers svar er verdsett til 25 poeng. Mer enn 100 poeng gis ikke for noe spørsmål.

Maksimum på de 20 oppgavene er 1750 poeng. Får De mer enn 900 poeng er det godkjent, 1200 poeng er bra, og 1500 eller mer viser at De er en meget god bridgespiller.

Våre svar finner De like etter de 20 oppgavene. Husk på ikke å titte på svarene før De har gjort et forsøk på å løse oppgavene på egen hånd.

1. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♥	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 10-x-x
- ♥ x-x-x
- ♦ E-kn-9-x-x
- ♣ K-x

2. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♣	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-x-x-x
- ♥ E-x-x
- ♦ K-kn-x
- ♣ E-10-x

3. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♦	pass
1 ♠	pass	2 ♠	pass
3 gr	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ x-x-x-x
- ♥ x-x-x
- ♦ E-x-x-x-x
- ♣ kn

4. Nord—Syd i sonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-x-x
- ♥ x-x
- ♦ E-K-x
- ♣ K-kn-10-9-x

5. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	D	1 ♠	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ x
- ♥ E-kn-x-x-x
- ♦ E-9-x-x
- ♣ K-D-x

6. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ x
- ♥ E-D-9-x
- ♦ 10-x-x-x
- ♣ K-9-x-x

7. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	1 ♠
2 ♦	pass	2 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-10
- ♥ 10-6
- ♦ E-kn-9-7-4
- ♣ D-8-6-2

8. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♥	2 ♦	pass
2 ♠	pass	3 ♦	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-kn-6-4-2
- ♥ —
- ♦ 10-5
- ♣ E-kn-9-7-6-2

9. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 gr	pass	3 ♥	pass
3 ♠	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 8-6-5-3
- ♥ D-10-8-7-4-3-2
- ♦ 5
- ♣ 7

10. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 gr	pass	3 ♦	pass
3 gr	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ kn-x
- ♥ x
- ♦ K-kn-10-x-x-x-x
- ♣ D-x-x

11. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	D	pass	1 ♠
pass	3 ♦	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-9-7-5-4
- ♥ K-kn-9
- ♦ 7-2
- ♣ 10-5-4

12. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	2 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 9-3
- ♥ E-D-10-7-2
- ♦ 6
- ♣ E-K-8-3-2

13. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	D	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ x-x-x
- ♥ E-K-D-x-x
- ♦ K-x-x
- ♣ x-x

14. Vanlig robber, og alle i sonen. Øst—Vest har en pidestall på 70 og Nord—Syd 60. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	pass	1 gr
2 ♠	?		

Lavinthalsignalet

kan aldri erstatte sunn og fornuftig tenkning. Hvis man ikke kan legge et kort uten at makker skal ta det for et slags Lavinthal, bør man enten slutte med å spille bridge eller slutte med Lavinthalsignalet.

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-4
- ♥ D-8-6-4-2
- ♦ 7-5
- ♣ D-kn-6-2

15. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♦	D
2 ♦	?		

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-10-6
- ♥ E-kn-7
- ♦ 6-3-2
- ♣ K-5-3-2

16.

- ♠ K-kn
- ♥ 7-4
- ♦ E-kn-6
- ♣ E-K-8-6-5-2

- ♠ E-D-7-5-2
- ♥ E-9-8-6
- ♦ K-8-3
- ♣ 4

De spiller seks spar som Syd. Vest begynner med spar 10, og De lar bordets knekt beholde stikket. Hva spiller De i neste stikk?

17.

- ♠ 10-7-5-3
- ♥ 10-9-8-7
- ♦ kn-10-4
- ♣ 10-4

- ♠ K-D-kn
- ♥ E-K-D-kn-4-3
- ♦ E-2
- ♣ D-kn

De spiller 4 hjerter som Syd. Vest begynner med sparesset, Øst legger nieren. Vest fortsetter med sparto, som

Øst stjeler. Øst gjør nå den feilen å skifte til ruterkongen. Hvorledes planlegger De Syds videre spill?

18.

- ♠ E-kn-10-4-3
- ♥ D-10-6
- ♦ E
- ♣ 7-6-4-2

- ♠ 6
- ♥ E-K-kn-9-8-7
- ♦ D-8-7-4-3-2
- ♣ —

Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	D	2 ♣	2 ♥
3 ♦	3 ♠	pass	4 ♥
pass	pass	5 ♣	pass
pass	5 ♥	D	pass
pass	pass		

Vest begynner med kløveress, som De stjeler. Motpartens trumf er fordelt 2—2, og Vest, som åpner, har tydeligvis begge de manglende sparihonorerne. Hvorledes spiller De for å klare kontrakten med hjelp av de opplysninger meldingene har gitt Dem?

19. Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	2 ♥	3 ♦	D
3 gr	pass	pass	D
pass	pass	pass	

Hvilket kort spiller De ut som Syd med:

- ♠ D-6-2
- ♥ E-K-6-5-3-2
- ♦ 9-8-5
- ♣ D

20. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 gr	pass	2 ♣	pass
2 gr	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Hvilket kort begynner De med som Syd, når De har:

- ♠ kn-10-8
- ♥ D-4-2
- ♦ E-D-10-9-3
- ♣ 9-4

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN.

1. *To spar.* De må finne på noe positivt, men De er ikke tilstrekkelig sterk for tre ruter. *To spar 100 poeng. Tre ruter 25 poeng.*

2. *Pass.* Det er ikke noe håp om utgang. Gjør ikke feilen å melde to grand, som viser en sterk hånd og kan animere makker til å gå videre. *Pass 100 poeng.*

3. *Fire spar.* Deres oppgave er å passe på at det blir riktig sluttmelding. Fire spar viser at De mangler tilleggsverdier, men at hånden egner seg bedre for sparkontrakt enn for grand. *Fire spar 75 poeng. Fire grand 25 poeng. Pass 25 poeng.*

4. *Fire spar.* Deres makker har meldt i faresonen, og De selv er meget sterk. Å melde tre kløver er et slag i luften, da det ikke kan være slem etter Vests åpning. *Fire spar 75 poeng. Tre kløver 25 poeng. To spar 25 poeng.*

5. *Tre hjerter.* De har kort i masser, og mistenker motparten for å ha svindel. Tre hjerter gir Deres makker muligheter til å bestemme sluttmeldingen. *Tre hjerter 100 poeng.*

6. *Dobler.* De har en god sjanse til å få to hjerterstikk, hvis kongen ikke sitter hos Vest. Videre bør kløverkongen kunne gi et stikk. Så er det muligheter for stikk på rutertieren, og sammen med makkers åpning skulle det gi better. *Dobler 100 poeng. To hjerter 25 poeng.*

7. *To grand.* Det avgjørende er at De bør melde en gang til. Da De ikke meldte grand med en gang viser De bare et enkelthold i spar, og makker får avgjøre kontrakten. Med hold i spar kan han melde tre grand, ellers kan han melde tre eller fire hjerter, avhengig av styrken. *To grand 100 poeng. Pass 25 poeng.*

8. *Tre spar.* Honorstyrken er svak, men renonsen i hjerter stiger i verdi fordi Nord gjentar sin sparfarge. Syd bør også huske på at Nord ennå ikke vet om at sparfargen er på fem kort. Han bør derfor gjøre et forsøk på å komme i utgang. *Tre spar 100 poeng.*

9. *Fire hjerter.* Fire spar er det eneste alternativet, men det vil gi Nord et galt bilde av Deres honorstyrke. Det er fare for at han går videre, og noen slem kan neppe finnes. *Fire hjerter 50 poeng. Fire spar 50 poeng. Seks hjerter 25 poeng.*

10. *Pass.* De har advart makker ved å gjenta ruterfargen. Derved forteller De at Deres hånd ikke passer i grand. Når makker tross dette melder tre grand får det bli hans sak. De har advart ham, men skal ikke være formynner for ham. *Pass 100 poeng. Fem ruter 25 poeng.*

11. *Tre grand.* Nord's meldinger — først opplysende dobling og deretter hopp i ruter — viser en meget sterk hånd. Selv har De betydelig mer enn De har vist, og De lot være å melde to spar første gangen bare fordi De regnet med at hjerterne ville være av liten verdi i trumfkontrakt. *Tre grand 100 poeng.*

12. *Tre hjerter.* Makker har ennå ikke vist mer enn minimum. Han får nå anledning til å gå videre hvis han har tillegg. *Tre hjerter 75 poeng. Fire hjerter 25 poeng. Pass 25 poeng.*

13. *Pass.* De har en klar åpningsmelding og tre småkort i motpartens farge. *Pass 100 poeng.*

14. *Pass.* Poenget er at Syd ikke skal melde tre hjerter. Når Nord valgte å melde en grand istedenfor å doble opplysende, viste han at han ikke er særlig interessert i å spille hjerterkontrakt. De har riktignok fem kort i fargen, men bare en dame på toppen. Hvis Syd vil melde positivt er to grand bedre. *Pass 50 poeng. Tre hjerter 50 poeng. To grand 25 poeng.*

15. *Tre ruter.* Syd har en meget sterk hånd — spesielt fordi han har passet tidligere. Han må gi makker en kraftig oppmuntring. Makker vil neppe misforstå meldingen, men regne med at Syd har nesten åpning og støtte i alle de andre fargene. *Tre ruter 50 poeng. Dobler 25 poeng. Tre kløver 25 poeng. To hjerter 25 poeng.*

16. *Liten kløver.* Syd garderer seg herved mot overstjeling, hvilket lett kan komme hvis han prøver å etablere fargen på annen måte.

La oss f. eks. si at motparten returnerer hjerter. Syd tar for esset, og stjeler deretter en kløver uten å ta noen nevneverdig risiko. Etter å ha trumfet ut kan han kaste en ruter og sine tre hjertertapere. *100 poeng.*

17. Syd tar for ruteresset og trumfer ut. Så tar han for sparkongen, går inn på bordet på trumf og spiller spar 10. Syd kaster sin siste ruter. Deretter kommer ruterknekten, som fanger Østs dame, slik at en kløvertaper kan forsvinne. *100 poeng.*

Da spillet forekom var de fire hender:

♠ 10-7-5-3
♥ 10-9-8-7
♦ kn-10-4
♣ 10-4

♠ E-8-6-4-2
♥ 2
♦ 8-7-5
♣ E-9-5-3

♠ 9
♥ 6-5
♦ K-D-9-6-3
♣ K-8-7-6-2

♠ K-D-kn
♥ E-K-D-kn-4-3
♦ E-2
♣ D-kn

N
V Ö
S

18. Syd går hjem ved den teknikken som anvendes ved Molnar Coup (reverse dummy). Han tar for spareset i stikk nummer to, og stjeler en liten spar. Inn på bordet igjen på hjerterti, og ny sparstjeling, slik at Vests konge faller. Inn på bordet igjen på hjertedamen, og da det er trumfet ut kan to sparstikk innkasseres. Syd kaster to rutetapere. Ruteress innkasseres, hjem på kløverstjeling, så kommer ruterstjeling, og tilslutt tapes to kløverstikk. *100 poeng.* Da spillet ble spilt var fordelingen:

♠ E-kn-10-4-3
♥ D-10-6
♦ E
♣ 7-6-4-2

♠ K-D-7
♥ 4-3
♦ K-kn-10-9-6-5
♣ E-9

♠ 9-8-5-2
♥ 5-2
♦ —
♣ K-D-kn-10-8-5-3

♠ 6
♥ E-K-kn-9-8-7
♦ D-8-7-4-3-2
♣ —

N
V Ö
S

19. *Ruterni.* Deres makkers straffedobling av tre ruter og senere av tre grand krever absolutt utspill i ruter. I Deres farge kan han være meget svak, og det er nesten sikkert at Øst har dobbelt stopper. Hvis De begynner i hjerter, og Deres makker har en singelton, kan det godt hende at De ikke kommer inn mer, slik at De kan få tatt for E-K i hjerter og gitt makker en ruterfinesse. *100 poeng.*

20. *Ruterdamen.* Øst har ganske sikkert ruterkongen, kanskje også knekten. Sitter K-kn tredje til høyre for Dem er det likegyldig hvilket kort De begynner med. Imidlertid kan blindemann godt ha knekten, og da han har meldt kløver bør han være kort i ruter. Hvis De spiller damen kan De hindre

Harveykonvensjonen

Det er en kjent sak at en treåpning i farge kan avgis på nesten ingenting, fordi det er omtrent håpløst å få plassert en straffedobling. Det er bare i de tilfelle hvor man kan få lurt makker til å komme med en opplysende dobling at man kan straffepasse. Derfor er det praktisk talt farefritt å åpne med en tremelding selv med så litet som

♠ 7-5 ♥ kn-9-7-5-3-2 ♦ 9-6-4-2 ♣ 6

Det værste man kan risikere er mange udoblede beter. For å bøte på dette har amerikaneren Allen P. Harvey foreslått en interessant konvensjon, som nå i et par år har gått sin seiersgang i utlandet. Her hjemme er den imidlertid mindre kjent.

Harveykonvensjonen går ut på at enhver dobling etter en treåpning er straffedobling, at 3 grand betyr at man vil spille akkurat denne kontrakten, og at 4 kløver er en opplysende "dobbling". Meldingen er kunstig, det er ikke spørsmål om De har kløver eller ei, De må bare ha en slik hånd at De etter de vanlige reglene ville ha doblet opplysende. Hvis De virkelig har en kløverfarge, må De enten gjenta den på femtrinnet, eller melde pass til åpningsmeldingen og håpe at makker vil gjøre et eller annet.

Her er et eksempel på konvensjonens effektivitet, hentet fra en amerikansk turnering som ble vunnet av Harvey sammen med sin maker Wallace.

♠ K-9-8-7-2
♥ 7-2
♦ kn-8-3
♣ E-5-4

♠ 10-4
♥ K-D-kn-10-6-3
♦ 10-7-2
♣ K-6

♠ E-5
♥ E-9-8-5
♦ E-K-D
♣ 10-9-8-3

N
V Ö
S

Vest ga, ingen var i faresonen. Ved omtrent alle bord åpnet Vest med 3 hjerter. De spillere som satt på

at melderer får dobbelt stopper i fargen hvis blindemann har knekten singel eller dobbel. *100 poeng.*

MESTERLØSEREN

Bjørn Larsen

Nye oppgaver:

Oppgave nr. 13

♠ kn-8-5-2
♥ E-D-2
♦ E-2
♣ E-K-kn-8

N
V Ö
S

♠ E-K-D-10-9-6-3
♥ 6-5-4-3
♦ kn
♣ 7

Robberbridge, og kontrakten er 6 spar. Hvarledes vid De spille som Syd når Vest starter med ruter Konge?

Oppgave nr. 14

♠ 8-6-2
♥ E-D-3
♦ 9-7-6-2
♣ kn-7-3

N
V Ö
S

♠ 10-9-5
♥ K-2-5
♦ E-K-D-kn-4
♣ D-5

Robberbridge og kontrakten er 3 grand. Ingen meldinger fra motparten. Vest starter med hjerter 2. Hvorledes vil De som Syd legge an spillet?

Syds plass og ikke brukte Harveykonvensjonen valgte å passe og resultatet ble 4 udoblede beter — 200 poeng. Det var for så vidt en brukbar score, all den tid Nord-Syd ikke har utgang, men det var jo fortærende ergelig ikke å kunne få straffedoblet.

Det var i Harveykonvensjonens barn-dom, og det var bare Harvey og hans makker som brukte den. Harvey, som satt Syd, doblet, og Nord passet selvfølgelig. Her ble resultatet 700 poeng og ren topp.

Vi har ikke prøvet konvensjonen selv, foreløbig, men vi tror den er bra. Spillere som har brent seg på motpartens svake 3-åpninger bør derfor prøve den for å se hvordan den virker.

Oppgave nr. 15

♠ 8
♥ 10-7
♦ E-D-kn-10-7-6
♣ E-D-10-9

♠ E-D-2
♥ K-9-8-6
♦ K-4
♣ 5-4-3-2

N
V Ö
S

Meldingene var:

	Nord	Øst	Syd	Vest
1	♦	pass	1 ♥	pass
2	♦	pass	2 gr	pass
3	♣	pass	3 gr	pass
	pass	pass		

Vest starter med spar knekt. Hvorledes vil De som Øst legge an motspillet?

Løsninger til forrige måneds oppgaver:

Oppgave nr 10

♠ kn-4
♥ E-6-4-2
♦ K-7-5-4
♣ kn-5-3

N
V Ö
S

♠ D-5
♥ 5-3
♦ E-D-9-8-6-3-2
♣ D-6

Det spilles robberbridge. Meldingene var:

	Øst	Syd	Vest	Nord
1	♠	2 ♦	pass	pass
3	♠	pass	4 ♠	pass
	pass	pass		

Syd valgte å starte med kløver dame. Vest la kløver 3, Nord kløver 8 og Øst kløver 7. Syd fortsatte med kløver 6, Vest la kløver 5, Nord kløver konge og Øst kløver 9. Nord spilte så kløver ess og Øst la kløver 10.

Hvilket kort legger De som Syd, og hvorfor?

Syd skal legge ruter ess! Det skulle ikke være så vanskelig for Nord å finne ut at han skal fortsette med kløver til tredobbel renons etterat Syd så tydelig markerer at han er to-tait uinteressert i stikk i sidefargene.

Øst kan muligens ha 1 ruter, ja sogar kanskje 2 — og det er slett ikke utrolig at Syd kaster bort et sikkert stikk. Men det er også store sjanser for at Øst er renons, og da kan et tilsynelatende naturlig ruterspill fra Nord føre til at Øst vinner kontrakten. Kløver fra Nord derimot, er 100 % sikker bet.

Vi aksepterer ikke at Syd legger ruter 2. For det første fremgår det ikke da tydelig nok at Syd ønsker kløver idet det med f. eks. følgende kort kan være fristende for Nord å skifte til hjerter:

♠ 3-2
♥ 10-9-8-7
♦ kn-10
♣ E-K-8-4-2

♠ kn-4
♥ E-6-4-2
♦ K-7-5-4
♣ kn-5-3

N	
V	Ø
	S

♠ E-K-10-9-8-7-6
♥ K-D-kn
♦ —
♣ 10-9-7

♠ D-5
♥ 5-3
♦ E-D-9-8-6-3-2
♣ D-6

Oppgave nr 11

♠ 9-7-3
♥ kn-4-3
♦ D-8-6
♣ 7-4-3-2

N	
V	Ø
	S

♠ E-K-6-4-2
♥ E-K-5
♦ K-kn-10
♣ 8-5

Det spiltes partturnering og meldingene var:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	1 ♥	2 ♠
D	pass	pass	pass

Vest startet med kløver ess (ess fra ess-konge) og Øst la kløver 9. Vest fortsatte med kløver dame, Øst la kløver 10. Vest skiftet så til ruter ess, men da Øst også der la svakhet (ruter 2), spilte Vest hjerter 9. Nord la hjerter 3, Øst hjerter 8 og Syd hjerter ess. Syd spilte spar ess. Vest la spar 5, Øst spar knekt.

a) Hvilken fordeling har Vest?

b) Kan Syd vinne kontrakten, og hvorlede bør spillet gå?

Vest har åpnet med kløver og bør ha minst fire stykker i fargen. Han har dog ikke flere enn fire idet Øst da ville markert sin eventuelle doubleton ved legge kløver 10 første gang og kløver 9 annen gang. Vi kan videre av de to første stikkene se at Vest ikke har åpnet med en trekortfarge i kløver. I så fall måtte Øst hatt en mindre kløver enn nieren å legge første gang. Kløverfordelingen er derfor følgende: Vest: E-K-D-6. Øst: kn-10-9.

Øst la spar knekt første gang fargen ble spilt. Dessuten har Vest doblet. Sparfordelingen er derfor følgende: Vest: Vest: D, 10, 8, 5. Øst: kn.

Vi vet nå at Vest har åtte kort i spar og kløver og følgelig fem i ruter og hjerter. Vest kan dessuten ikke ha mer enn to hjerter, idet Øst som har meldt fargen og har absolutt null honnørstyrke må ha en femkortfarge der. Vest kan heller ikke ha singel hjerter idet han da har tre firekortfarger og ifølge systemet skulle han da åpnet med ruter (fargen under singletonen).

Vi kan nå sette opp hele fordelingen:

♠ 9-7-3
♥ kn-4-3
♦ D-8-6
♣ 7-4-3-2

♠ D-10-8-5
♥ 9-x
♦ E-x-x
♣ E-K-D-6

N	
V	Ø
	S

♠ kn
♥ D-10-8-x-x
♦ x-x-x-x
♣ kn-10-9

♠ E-K-6-4-2
♥ E-K-5
♦ K-kn-10
♣ 8-5

Øst—Vest har fått tre stikk, E, K i kløver og ruter Ess. Syd har fremdeles tre tapere til, to i spar og en i hjerter. Men den ene av disse forsvinner på en pussig måte: Etter spar Ess spiller Syd ruter Konge og knekt, den siste stikker Nord med Damen. Deretter spilles en kløver som Syd trumfer. Nå spilles hjerter Konge og det er følgende kort igjen:

♠ 9-7
♥ kn
♦ 7

♠ D-10-8
♥ —
♣ K

N	
V	Ø
	S

♠ —
♥ D-10-x
♦ x

♠ K-6-4
♥ 5

Syd spiller hjerter 5 og Vest kan ikke trumfe denne fordi et sparstikk og hjer-

terstikket da forsvinner i samme stikk. Vest legger derfor kløver Konge og Øst kommer inn på hjerter Dame. Øst er tvungen til å spille til dobbeltrenons og det likegyldig enten han velger ruter eller hjerter. I alle tilfeller legger Syd spar 4. Men hva gjør Vest? Stikker han med spar 10, legger Nord kløver 7. Han må deretter spille fra D, 8 i trumf og får ikke mer.

Bruker Øst spar 8 stikker Nord med spar 9 og Vest kan bare få det siste stikket.

Spillet en en ny versjon av Coup de Diable (Djevlekuppet), og spillet forekom i finalen i Osломesterskapet for klubber klasse B i 1947.

Oppgave nr 12

♠ 5-4-3-2
♥ D-7
♦ 5-4-3
♣ E-D-kn-2

♠ E-kn-7
♥ kn-8
♦ E-K-D-kn-6
♣ 7-6-5

N	
V	Ø
	S

♠ 10-9-8
♥ 10-9
♦ 10-9-8-7
♣ K-10-9-8

♠ K-D-6
♥ E-K-6-5-4-3-2
♦ 2
♣ 3-2

Syd spiller 4 hjerter. Vest starter med ruter ess. Hvorledes spillet gikk videre vet vi ikke, men vi vet at både spill og motspill var helt perfekt. Spørsmålet blir så: Hvor mange stikk fikk Nord—Syd, og hvorledes gikk spillet?

Nord—Syd fikk 9 stikk. Vest spilte spar knekt i annet stikk. Syd stakk med spar Dame, tok ut trumfen og forsøkte kløverfinessen. Øst kom inn og spilte spar. Øst—Vest fikk to sparstikk, kløverstikk og ruterstikk.

Det hjelper ikke om Syd fortsetter med spar etter at han har tatt ut trumfen. Vest spiller da strakts kløver.

Vest kan ikke spill kløver i annet stikk. Syd får da kastet spar 6 på en av Nord's kløvehonnører. Vest kan heller ikke spille spar 7 i annet stikk. Denne må nemlig Øst stikke, og Syd legger spar 6! Nord får da en godspilt spar før Øst får godspilt kløverstikket. Hvis Øst f. eks. fortsetter med spar kommer Vest inn på Esset og skifter best till kløver. Nord bruker Esset, Syd tar hjerter Ess, spar Konge, spiller seg inn hos Nord på hjerter dame, og på den trettende spar forsvinner kløvertaperen.

Desværre er postgangen i landet slik at vi har vanskeligheter med å få offentliggjort resultatene av konkurransen-

ne i neste nummer. Da forrige nummer kom ut hadde vi bare fått en del av besvarelsene, derfor måtte resultatet av marskonkurransen stå over.

I marskonkurransen var oppgavene visstnok en god del vanskeligere enn før, idet bare fire lødere hadde alle riktige. Det var Leo Tvedt, Tyssedal, E. Andenes, Lillesand, Otto Berggrav, Lommenholm og Th. Iveland, Kirkenes.

Etter loddtrekning ble premien vunnet av Leo Tvedt, Tyssedal.

Som før nevnt danner oppgavene i de første numrene en avsluttet konkurranse, og to lødere hadde alt riktig i denne, nemlig Otto Berggrav, Oslo, og E. Andenes, Lillesand. De får dele førsteprisen.

I aprilkonkurransen, den første i den nye turneringen, fikk seks lødere fulltreff, nemlig Finn Opsahl, Koppang, O. R. Mæhle, Sandnes, Deo Tvedt, Tyssedal, Thomas Iveland, Kirkenes, L. Monssen, Bardu, og Thoralf Larsen, Tyssedal.

Premien ble vunnet av O. R. Mæhle, Sandnes.

Som premier oppstiller vi bridgelitteratur. Vinnerne kan selv velge blant det som finnes av skandinaviske bøker eller tidsskrifter. Vennligst send oss underretning om valget.

Løsningene, som bør være merket "Mesterløseren", sendes Bjørn Larsen, Uelandsgt. 34, Oslo, innen 20. juni. I de deler av landet hvor postgangen gjør dette umulig, er det nok at løsningene sendes inn senest 14 dager etterat De har mottatt dette nummer.

Løsning til månedens problem

Side 161

Syd spiller ut ruterdamen. Dette er den eneste måten å hindre motparten i å trekke opp en tosidig skvis. Spiller Syd f. eks. kløver stikker Øst, så kommer hjerterknekten, og Øst—Vest må få fire hjerterstikk hvordan enn Nord—Syd spiller. Legger Nord liten kommer hjerterstikkene av seg selv, dekker han damen stikker Øst, og så fanges Syds tier.

Den fjerde hjerteren skviser både Nord og Syd. Nord må holde en spar, følgelig kan han ikke holde to rutere. Øst kaster da sparen sin, og Syd er skvist i ruter og kløver.

Det blir ikke bedre om Syd spiller ut hjerter, og hvis han spiller liten ruter kan Øst—Vest få tre ruterstikk.

Fra NORD til SYD

Landsdelsfinalene i parmesterskapet

De fleste finaledeeltagerne i Norgesmesterskapet for par ble kåret under landsdelsfinalene 7. og 8. mai. Oslo krets får fire par direkte til finalen, Møre får et par, og Nord-Norge gjorde opp sitt mellomværende en uke senere.

Semifinalene — eller landsdelsfinalene, som de offisielt heter — ble spilt på fire forskjellige steder. En stor del av Østlandet møttes på Ski, resten av Østlandet ble satt sammen med Sørlandet i en pulje i Drammen, Vestlandet spillet i Bergen og Trøndelag i Trondheim.

Overalt ble det spilt återbordspuljer etter seriesystemet, med åtte spill mot hvert annet par, altså tilsammen 120 spill. Vi bringer et kort resyme av det som skjedde:

SKI

Par fra Østfold, Follo, Nedre og Øvre Romerike og Hedmark møttes på Ski. Lørdagens spill ga ingen bestemt favoritt, men tidlig søndag begynte Kolbotnparet Ahlsen—Olsen å dra fra de øvrige, og etterhvert ble marginen større og større. Men om kampen om førsteplassen tidlig ble avgjort ble det spenning nok likevel, det var bitter kamp om de to øvrige plassene i finalen, og sluttresultatet viste at det skilte fattige åtte poeng mellom 2 og nummer 6. De heldige var Larsen—Løvseth fra Golia og Johannesen—Pedersen fra Hamar. Fredrikstadparet Hansen—Johansen var et halvt poeng etter, nokså bittert å bli slått ut så knapt. Men siden Hamar skal arrangere finalen får en si det var heldig, det burde gi langt større publikumsinteresse når et par fra byen er med.

Resultatene for de beste ble:

1. Ahlsen—Olsen, Kolbotn	503
2. Larsen—Løvseth, Golia	455½
3. Johannesen—Pedersen, Hamar	453½
4. Hansen—Johansen, Fredrikstad	453
5. Buvik—Johansen, Strømmen	450½
6. Andersen—Gustavsen, Halden	447
7. Eriksen—Jensen, Halden	424
8. Holm—Johannesen, Oppegård	416½

DRAMMEN

I Drammen møttes par fra Ringerike og Hadeland, Buskerud, Øvre Telemark, Gren-

land, Aust-Agder og Vest-Agder. Skiensparene Harald Hansen—Gisholt og Stang-Wolff—Westlund var store favoritter på forhånd, men dessværre meldte Hansen—Gisholt forfall.

Landsdelsfinalen ble dermed regnet som et lett bytte for Stang Wolff—Westlund. Men det så ikke slik ut etter de første rundene, paret lå langt nede og var til og med på jumboplassen en gang. Men så kom paret for alvor, den ene konkurrenten etter den andre ble innhentet, og da lørdagens spill var over hadde det fått en gunstig posisjon. Søndag overtok det ledelsen allerede etter første runde, og var siden aldri truet.

Gjestland—Solstad var første reservepar i Grenland, og kom med på grunn av Gisholt—Hansens forfall. Paret tok bedre vare på den nye sjansen det fikk enn den gamle i kretsfinalen, plaserte seg på en trygg annenplass, og dermed er veien til finalen klar. Det tredje finaleparet ble Orberg—Ringstad fra Drammen.

Resultatene ble:

1. Stang Wolff—Westlund, Skien	493½
2. Gjestland—Solstad, Porsgrunn	463
3. Ringstad—Orberg, Drammen	455
4. Carlsen—Petersen, Farsund	451
5. Baltzersen—Røine, Drammen	443½
6. Bang—Jensen, Skien	439
7. Magnussen—Schöne, Drammen	429
8. Johnsrud—Jordbrekk, Hønefoss	424½

BERGEN

I motsetning til på Østlandet var det i Bergen stor kamp om førsteplassen, og ledelsen skiftet stadig. Sensasjonparet fra uttagningen til EM, Hiljar Larsen—Mohn, startet best, og opparbeidet seg etterhvert en stor ledelse, men stillingen for de øvrige var usedvanlig jevn. Men så fikk Bjerring Larsen—Westlie en riktig fulltreffer i runden mot Larsen Mohn, og tok inn over 20 poeng av forspranget på denne ene runden.

Bjerring Larsen—Westlie mistet imidlertid snart melodien, men isteden begynte Stavangerparet Mathiesen—Thorsen å komme for fullt. Da de møtte Larsen—Mohn var disse to parene i teten, og etter runden var resten av

Larsen—Mohns forsprang innhentet. Bolseth—Bø akte seg også oppover på slutten, og siste runde brakte avgjørelsen. Mathiesen—Thorsen vant med Bolseth—Bø på annenplass, mens Larsen Mohn ble treer og måtte finne seg i å bli første reservepar til finalen.

Resultatene ble:

1. Mathiesen—Thorsen, Stavanger	468
2. Bolseth—Bøe, Bergen	457
3. Hiljar Larsen—Mohn, Bergen	450½
4. Ekornes—Kvamme, Bergen	433½
5. Bie—Bie, Stavanger	429½
6. Rasmussen m. frue, Bergen	427
7. Roth m. makker, Stavanger	423½
8. Folkestad—Gabrielsen, Bergen	423

Det er ganske betegnende at både Rogaland og Bergen har stilt forskjellige spillere til de store oppgjørene i år. Bergenserne har gjestet Oslo to ganger i år, og bare et par har kommet begge gangene. Og når turen kommer til Hamar er det et nytt Bergenspar som kommer, Bolseth og Bøe. Det samme er tilfelle i Rogaland, ingen av de tre parene på listen ovenfor var med i EM-uttagningen. Alle sammen er gamle kjenninger, men det ser ut til at det er stor bredde i toppen i begge kretsene.

TRONDHEIM

I Trondheim møttes representanter fra Helgeland og de fire trøndelagskretsene. Fjærem—Lund sikret seg en klar seier, med Arntzen—Tvette på en omtrent like klar annenplass. Disse to parene kvalifiserte seg til finalen. Deretter kom "de beste av dem som strøk", tre Trondheimspar og et fra Mo i Rana som perler på en snor etter hverandre. Turneringen var således dominert av Trondheim, bare Arntzen—Tvette fra Frosta klarte å kile seg inn blant de fem beste.

Arrangørene brukte såkalte "dobbelte par-poeng", hvorved man slipper å regne med halve poeng. Vi er enig i at det er en fordel, kanskje en større fordel enn de fleste vet om, men da de er brukt bare i denne ene semifinalen har vi tillatt oss å omregne poengene for å kunne trekke direkte sammenligninger med de øvrige semifinaler. Resultatmessig blir det jo nøyaktig det samme, bare dobbelt så mange poeng for alle par.

Resultatene for de beste ble: (To par går videre til finalen):

1. Fjærem—Lund, Trondheim	468½
2. Arntzen—Tvette, Frosta	454
3. Grande—Voll, Trondheim	445½
4. Vik—Moksnes, Trondheim	442
5. Berg—Landrø, Trondheim	439½
6. Risan—Øverleir, Mo i Rana	435½
7. Moksnes—Johansen, Trondheim	417

OSLO

Finalen i kretsmeesterskapet for par ble spilt i begynnelsen av mai. Som vanlig var mange av storspillerne slutt ut før finalen, men det var nok igjen til en lage spenning. Per Nielsen og Gunnar Johansen tok ledelsen etter første aften, med brødrene Allgot, Hjerterknekt, på

annen plass, og favorittene Larssen—Sommerfelt på tredje.

Nielsen—Johansen laget en meget pen innspurt, de ble bare slått av Christiansen—Syse annen aften. Larssen—Sommerfeldt falt helt ned i køen, men brødrene Allgot klarte å holde plassene sin.

Resultatene ble:

1. Per Nielsen—Gunnar Johansen, Kløyverknekt	319½
2. Allgot—Allgot, Hjerterknekt	298½
3. Magnussen—Nore, Sinsen	291½
4. Christiansen—Syse, Astra/ABC	285½
5. Bergersen—Giercksky, Trumf	283½
6. Dørumsgaard—Knudsen, Sinsen	282½
7. Presthus—Presthus, BBB	281
8. Larssen—Sommerfelt, Astra/Forcingkl.	278½

De fire beste parene går rett til Norgesmesterskapsfinalen (uten noen semifinale).

Per Nielsen og Gunnar Johansen har tatt parmesterskapet for Oslo for tredje gang etter krigen, i 1945, 1946 og i år. Gunnar Johansen har dessuten en seier tidligere, sammen med Robert Larssen i 1939.

MØRE

Kretsmeesterskapet for par er ferdigspilt og ga følgende resultat:

1. Dahlen—Vegsund, Grand
2. Peterson—Gjörtz, Grand
3. Larsen—Roald, Ålesund BK

Vinnerne går direkte til finalen i Norgesmesterskapet for par (altså uten å spille landsdelsfinale).

SEMIFINALEN I NM FOR KLUBBER

Selvfølge skulle vi aldri ha innlatt oss på å tippe semifinalen i Norgesmesterskapet, vi gjør oss bare til latter. Men vi fikk da tross alt tre riktige av syv, så vi har sett det værre.

Grand Ålesund vant over Bergen med knapp margin, nøyaktig som vi trodde. Notodden viste seg for sterke for Kristiansand. I og med disse resultatene finnes det ikke et lag igjen langs kysten fra Ålesund til Oslo, og bare ett lag inne i landet på denne strekningen. Det er temmelig uvant, som regel pleier det å være flere lag herfra.

På Østlandet vant Norrøna over Systemklubben, med større sifre enn vi hadde trodd mulig etter Systemklubbens tidligere innsats. Men Astra hadde det vanskelig, meget vanskelig. Duplikatklubben Steinkjær viste seg å være et meget velspillende lag, med evne til å kjempe om hvert eneste poeng. Litt mer tur så hadde Astra vært ute.

Raufoss beseiret De 4 Ess, men til gjengjeld sørget Thor for at det kom tre Osolag til finalen ved å sette Sørumsand utenfor. Ingen dårlig prestasjon, for Sørumsand er ikke til å spøke med. O. H. F. vant klart over Larvik i en jevn kamp.

Dermed er altså tre Osolag, et lag fra Nedre Romerike, et fra Oppland, et fra Øvre Telemark og et fra Møre i finalen, sammen med laget fra Nord-Norge.

Resultatene i semifinalen ble:

kamp. nr.		
190. Grand—Bergen	65—60	
191. Notodden—Kristiansand 2	82—56	
192. Norrøna—Systemklubben	79—35	
193. Astra—Duplikatklubben Steinkjær	55—52	
194. Raufoss—De 4 Ess	64—45	
195. Thor—Sørumsand	40—36	
196. O. H. F.—Larvik	53—41	

ØSTFOLD

Østfoldmesterskapet for klubber er avvirket, og i likhet med ifjor og 1946 ble Trara kretsmeester. De to gamle og solide klubbene Fredrikstad BK og Tempo Halden må finne seg i å spille i B-klassen neste år, mens Gamlebyen og Mysen rykker opp.

Resultatene:

1. Trara	12 poeng
2. Sarpsborg	9 „
3. Tistedalen	9 „
4. Greåker	7 „

INNRØNDELAGE

Kretsmestre for par ble Aune—Letnes, Duplikatklubben, Steinkjær. Dette paret har kvalifisert seg til landsdelsfinalen sammen med nummer to — Hagen—Letnes, Levanger.

ORKLADAL

I finalen i kretsmesterskapet for par kvalifiserte nr 1, Gust—Olsen, Løkken, og nr. 2, Kallerås—Asbølrud, Svorkmo, seg til landsdelsfinalen.

BUSKERUD

Premielisten i kretsmesterskapet for par ble:

1. Kristiansen—Johansen, Landfaldøen
2. Baltzersen—Røine, Dr. Arb.foen.
3. Olander—Ødegaard, Snarum
4. Schøne—Magnussen, Dr. Arb.foen.
5. Nebel—Håkonsen, Strømsø
6. Orberg—Ringstad, Strømsø

Disse parene spiller i landsdelsfinalen.

ROGALAND

Kretsmesterskapet for klubber ble vunnet av Rival, Stavanger, ved Bjørnsen—Gundersen og Nødland—Aabø. De beste i parmesterskapet ble:

1. Aurens—Fredrikson, Gahn, Sandnes
2. Sverre—Haugvaldstad, Stav. BK
3. Thorsen—Mathiesen, Stav. BK
4. Roth—Wallace, Stav. BK
5. Bie—Bie, Stav. BK
6. Vagle—Mæland, Kverneland
7. Ledaal—Hovden, Duplikat, Stavanger

Disse syv parene er Rogalands representanter i landsdelsfinalen.

ØSTFOLD

Premielisten i kretsmesterskapet for par ble:

1. Hansen—Johnsen, Fredrikstad
2. Hansen—Larsen, Trara

3. Larsen—Thorsrud, Greåker
4. Eriksen—Jensen, Tempo
5. Andersen—Eklund, Tempo

Disse fem parene går til landsdelsfinalen i Norgesmesterskapet.

SØRTRØNDELAGE

Kretsmesterskapet for par ble vunnet av Leseth—Myhr, Centrum Br. kl. Følgende par kvalifiserte seg til landsdelsfinalen:

1. Leseth—Myhr, Centrum
2. Grande—Voll, Føringklubben
3. Vik—Moxnes, Ruterknekt
4. Lund—Fjærem, Føringkl./Ruterknekt
5. Brenden—Øien, Føringkl.
6. Berg—Landrø, Centrum
7. Moxnes—Johansen, Ruterknekt.

NEDRE ROMERIKE

I parmesterskapet kvalifiserte vinnerne P. Buyik—Johansen, Systemklubben, og nummer 2 og 3, Larsen—Løyseth, Golia og Korterud—Korterud, Aurskog, seg til landsdelsfinalen.

VESTFOLD

Kretsmesterskapet for klubber ga følgende resultater i A-klassen.

1. Larvik BK	16	627—310
2. Grand Coup	12	711—656
3. Hårdt Slag	12	635—614

Larviks lag besto av Sv. Hansen, Ambj. Næss, B. Arvesen, O. Svendsen og Ph. Hansen. B- og C-klassen ble spilt i to avdelinger. I finalekampene vant Haukerød over Holmestrand i B-klassen og Sandefjord BK over Horten Damebk. i C-klassen.

I parmesterskapet ble resultatene:

1. Jon Christensen—G. Waaler, Larvik Handelst. 488
2. Sæther—Carlsen, Grand Coup 483
3. Omtvedt—Jensen, Horten 478
4. Mikarlsen—Halvorsen, Junior 475½
5. Bøckmann Pedersen—Strøm, Tønsberg 471

Kretsen deltar ikke i Norgesmesterskapet for par.

Tønsberg Bridgeklubb har vært i Danmark i påsken og spilte mot Roskilde BK. Tønsberg vant lagtturneringen med 7—1. En parturering ble vunnet av Bøckmann Pedersen—Carlsen, Tønsberg.

ALESUND

Alesund BK feiret sitt 15-årsjubileum med en åpen parturering. 44 par deltok, hvorav 18 gikk til finalen. Resultatene ble:

1. Dahl—Keller, Alesund BK
2. Dahlen—Vegsund, Grand
3. Amundsen—Steffensen, Kontrakt
4. Kalvø—Thorsen, Kontrakt
5. Larsen—Roald, Alesund BK

OSLO SPORVEIERS BEDRIFTSLAG

har hatt besøk av sine kolleger fra Stockholm. Hver bedrift stilte fire lag, som spilte en kamp mot hvert av motstanderens lag. Oslo-sporveien viste seg desidert best og vant med 22—10.

Siden Sist

har det begynt å klarne med hensyn til de forskjellige lands representasjon i Paris. Svenskene har Lilliehöök—Wohlin og Werner—Kock klare etter seier i uttagningsfinalen. De får visstnok selv lov til å velge ut det tredje paret (!) men har ikke gjort det enda. (Bromé—Kjeldal sier et rykte.) Det svenske damelaget er også klart, fruene Westerling, Elmgren, Bonde, Friberg, men heller ikke her er man ferdig med diskusjonen om et eventuelt tredje par.

Fra Danmark vet vi ikke noe sikkert, men finnene rapporterer at de sender et herrelag men ikke damelag. Herrelaget blir E. Packalen, A. Rabinowitch, L. Runeberg og R. Skoruopo. Noe reservepar forbyr valutavanskelighetene.

Engelskmennene kommer med det seirende laget fra ifjor, altså Harrison-Gray, Konstam, Reese, Shapiro, Dodds, Rayne. Simon er som bekjent død i mellomtiden. Laget vant den siste uttagningen mot dr. Lees lag med 166 ep. i overskudd på 200 spill.

Belgierne rapporterer at deres lag er klart, med bare to av representantene fra ifjor, nemlig Forguer og de Hemricourt. Videre spiller Devroede, Kunnen, Wilmotte, Lamotte, Savostine, Forguer, Finkelstein. Navnene sier vel ikke så meget for oss.

De belgiske damespillerne blir mme eller melle de la Potterie, Gottesman, Deswarte, Kover, Moulia.

I Holland har forbundet berammet enda en uttagning mellom de tolv siste kandidatene. Det er Goudsmith—van Bommel Suyek, Filarski—Cats, Pels Rijke—Lolcama, Denker—Vos, Am-singh—Rabattu og Polak—de Lange. Goudsmith—van Bommel Suyek er en interessant ny kombinasjon. Begge har deltatt i flere EM for Holland, men aldri spilt sammen.

Forøvrig er det svært tynt med opplysninger om hvordan de forskjellige nasjoner blir representert, men det er vel så noenlunde klart overalt.

Det trekker opp til et farlig stort deltagerantall i Paris. De "gamle" nasjonene fra København ifjor kommer alle sammen, altså Norge, Sverige, Danmark, Finland, Island, Holland, Belgia, Frankrike, Irland og sist men ikke minst England. Videre er Egypten og

SÖDERSTRÖM—WÄRNSTRÖM

Poengtabell

for

turneringsbridge

(svensk tekst)

kommer innen kort tid

Uundværlig for enhver turnerings-spiller

Italia definitivt anmeldt. Men så er det ytterligere spørsmål om Sveits og Østerrike, som ennå ikke har alle formalia i orden. Blant annet er de ikke medlemmer av EBL, og det er visst det viktigste. Saken er nå ordnet slik at disse to nasjonene skal komme til Paris, og så vil deltagelsen bero på kongressen, som trer sammen noen timer før turneringen begynner.

Vi synes synd på den franske turneringsledelsen, som ikke skal vite hvor mange deltagere det blir før noen timer før starten. Men det er vel svært lite sannsynlig at ikke alt går i orden, det høres litt hardt ut at de to nasjonene skal bli nektet etterat de er kommet til Paris. Arrangementet er jo godkjent av EBLs styre, og at kongressen kommer til å ta noe annet standpunkt vil vi nødig tro.

Dermed blir det 14 land i den åpne klassen. Vi så for en stund siden et program basert på 12 deltagere, og her var det planlagt start klokken 13.30 og kl. 21.30 hver dag, avbrudt av en dag hvor man spilte en runde tidlig om formiddagen og deretter hadde sightseeing. Det sene tidspunktet skyldes selvfølgelig varmen i Paris, som etter sigende skal være helt fryktelig på denne årstiden.

Men vi tør ikke si hvordan det går med programmet nå, etterat det ser ut til å bli to nasjoner til. Det blir ialt trettien kamper på 32 spill på en uke, og så skal det flettes inn utflukter og avslutningsfester. Men det var nøyaktig like mange spill i Oslo i 1938, og det gikk jo dengangen.

Her hjemme er det ennå ikke helt klart. Vi meddelte herrelaget i forrige nummer, men det spørs om ikke enda et